

„... najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ Djela 11:26

Antiohija

septembar/oktobar 2014.

broj 131

**A plod Duha je ljubav, radost, mir, dugotrpljenje,
čestitost, dobrota, vjera, krotost, uzdržljivost;
protiv ovakvih stvari nema zakona.**

GALATIMA 5:22,23

**Blažen je čovek u kome
postoji ljubav Božija,
zato što on u sebi nosi Boga.**

(Jefrem Sirin)

**Ako iz tvog srca ode Bog,
odlazi i ljubav iz tvog srca.**

(Nepoznati autor)

**Ako je ljubav život, onda je
mržnja prema bližnjemu
ništa drugo nego smrt.**

(Talasije)

Ukoliko pronađete greške u Antiohiji, molimo vas da imate na umu da smo mi koji radimo na pripremi i uređivanju nesavršeni, pa je tako i Antiohija nesavršena. Sve ono što nije dobro *odbacite*, a ono što je dobro *priхватite*.

*Želimo vam puno Božijih
blagoslova dok budete čitali
ovaj novi broj...*

Zahvaljujemo se vjernicima iz *Beograda, Sarajeva i Doboja*, koji su svojim novčanim priložima pomogli štampanje ovog broja.

*Ukoliko ste i vi u mogućnosti
da podržite Antiohiju
novčanim priložima, molimo
da nam se javite.*

Izdaje: Evangeoska crkva „Sveto Trojstvo“ Banjaluka | Telefon/SMS: +387 (0)65 535 931

Adresa: Antiohija, Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH | E-mail: bd@blic.net

Uređuju: Branko i Daniela Erceg | Tehnička priprema: E-dizajn, Banjaluka

Fotografije: Daniela Erceg | Štampa: Elman, Veternik | Tiraž: 1000 primjeraka

[DISTRIBUCIJA]

Srbija: Miroslav Čobrda +381 644054744 | Crna Gora: Jovica Bačvanski +382 67578261

Hrvatska: Miroslav Fic +385 917390191 | Austrija: Goran Stanojević +43 69988466033

Njemačka: Stjepan Beleš +49 15772470287 | Švajcarska: Ljubo Radovanović +41 789076186

SILA ISUSOVOG KRSTA

Jer je reč krstova ludost onima koji ginu; a nama je koji se spasavamo sila Božija.

(1. Kor. 1, 18)

Naše vreme pod pojmom "sila" podrazumeva konjske snage, motore i atomsku energiju. Da može da se pronade sila u krstu Isusa Hrista, to nam nekako čudno zvuči. U sledećem primeru ćemo pronaći objašnjenje sile koja se nalazi u krstu. U aprilu 1942. godine, u samici zatvora, sedeo je mladi student *M. Kicelman*. Uhapsili su ga fašisti.

Kada je počeo rat, on je prekinuo svoje studije. Postao je vojnik. Marširao je mnogim putevima, iskusio je teške borbe, a onda je jednom prilikom video, kako su na gradskom trgu fašisti vešali Jevreje. Nije mogao da čuti. Zbog toga je dospao u zatvor, osuđen na smrt, i 11. aprila je napisao svoje poslednje pismo. U njemu je napisano: "Najteži su mi rani jutarnji časovi. Pri svakom buđenju me muči grozota moje sudbine, kao da me neko udara motkom. Očajno tražim oslonac. Tada u duhu idem do krsta mog Spasitelja, da dobijem utehu i silu."

Današnji čovek samo vrti glavom. Isusov krst nema vrednost za njega. Kako se na njega u današnje vreme, može neko osloniti?

Onaj mladić je bio u pravu. Krst je večno Božje delo. Stoji i dalje među nama nas. Tamo gde ljude pritiska teret problema njihovog života, gde je savest uznemirena i vapi za oprostjenjem, gde oni, koji nemaju mir, traže utehu i pomoć, gde nesrećni traže Boga, sve to mogu da nađu u Isusovom krstu. U njemu je Božija pomoć za nas.

Gospode, zahvaljujemo Ti za Tvoju smrt, koja je postala naš život. Amin.

Wilhelm Busch

SVEŠTENIČKI BLAGOSLOV

Volim i uživam u živoj muzici u crkvi; ali, na moje razočaranje, nikad nisam bio nadaren na tom polju. Kao i većina pastira, uvek sam sanjao o tome da imam crkvu sa organizovanim ansamblom muzičara. Posebno sam želeo bend koji bi bio blagoslovljen zvukom limenih duvačkih instrumenata. U Braunschvilu su stvari polako dolazile na svoje mesto. Imali smo nekoliko ljudi koji su svirali i sad je izgledalo da bi se moj orkestar iz vizije konačno mogao i obistiniti.

Kad smo izgradili podijum u

novoj sali za bogoslužjenja, u veri sam zatražio od arhitekata da izgrade jedno udubljenje - prostor za orkestar. Ta spuštена površina iza stolica za starešine, a ispred bine za hor, bila je savršena, ne samo za klavir i orgulje, već dovoljno velika za orkestar, sa

limenim duvačkim instrumentima.

U vreme moje molitve subotom uveče u crkvi, otišao bih do tog mesta i molio se: "Bože, znaš da nikad nisam imao orkestar u mojoj crkvi. O, Gospode, potreban mi je orkestar. Kad ćeš mi ga dati? Kad će naša crkva imati predivan zvuk limenih duvačkih instrumenata koje si ti pomagao da ljudi stvore?"

Nedeljama sam se na ovaj način molio za orkestar. Jedne subote, Bog me je prekinuo i Sveti Duh me je blago upitao: "Sine, umesto što izgovaraš prokletstva, cmizdriš i žališ se zbog svoje želje za orkestrom, zašto ga ne blagosloviš?"

Zanemio sam. Ali, dok sam razmišljao o sadržaju mojih molitava, shvatio sam da je Bog bio u pravu. Koristio sam molitvu da bih se žalio Bogu - u stvari, "proklinjao" situaciju.

Do sledeće subote uveče, moje molitve za orkestar su se dramatično promenile. Stojeći na tom spuštenom delu sale, počeo sam iznova: "Oče, blagosiljam ovo mesto. Zahvaljujem Ti što će

jednog dana veličanstveni orkestar ispuniti ovo mesto. Zahvaljujem Ti što Skupština Božija u Braunsvilu privlači ljude sa novim talentom, uključujući one koji sviraju limene duvačke instrumente. Gospode, blagosiljam ovaj deo sale u Tvoje ime, i izgovaram da je ovo plodno tlo za orkestar".

NEPLODNO POSTAJE PLODNO

Za 90 dana je Bog odgovorio. Dok sam bio pastir Prve Skupštine Božije u Vorner Robinsu u Džordžiji, u mojoj zajednici je bio i jedan pukovnik vazduhoplovstva. Godinama smo ostali u kontaktu, uprkos tome što je on bio prebačen na drugo područje, a ja postao pastir u Braunsvilu.

Pozvao me je, (sad već kao penzionisani pukovnik): "Pastiru, dolazim u Pensikolu da se prijavim za posao kao instruktor za obuku trupa rezervnih oficira. Te nedelje dolazim da slavim Gospoda u vašoj crkvi. Donosim i svoju limenu trubu. Da li bi hteo da ja sviram u vašem orkestru?"

Nisam čak ni znao da je imao trubu, a kamoli da zna da je svira. Ali on je dobio posao za koji se prijavio i začet je Braunsvilski

orkestar - sa povremenim blagim tonovima trube za vreme slavljenja i obožavanja u našoj crkvi.

Devetnaest godina sam želeo i molio se za orkestar u crkvi, ali bez rezultata, ali sad, tri meseca nakon što sam molio blagoslove, umesto što sam se žalio, naša crkva je imala orkestar.

Bog je privukao svu moju pažnju. Već sam znao da su dosledna molitva i naše pričesti jednom sedmično bili od vitalnog značaja za probuđenje u Braunsvilu. Sad je Bog dodao i treći element - blagosiljanje.

Dik Ruben, moj drag prijatelj, evangelista i mesijanski Jevrejin, često bi rekao: "Kad je obrazac ispravan, Božija slava se spušta." Počeo sam da shvatam da je blagosiljanje bilo deo Božijeg obrasca.

Već sam bio dobro upućen u jednu istinu: bilo je mnogo neplodnih, jalovih područja u životu crkve i u životu mnogih ljudi koje sam znao. Često sam bio po-

gođen zbog praznih klupa, neplodnih situacija u životima ljudi, situacija koje se nisu menjale, zbog neplodnih perioda na našim bogoslužjenjima kada je izgledalo kao da je Sveti Duh odsutan.

Kada sam blagoslovio nepostojeći orkestar, neplodno je postalo plodno. Dok sam gledao kako taj orkestar raste, i moje razumevanje blagoslova u Božijoj Reči se produbljavalo.

ISUS I BLAGOSILJANJE

U svojoj propovedi na gori, Isus nas je poučio: "Ljubite neprijatelje svoje, *blagosiljajte* one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone" (Matej 5:44). Blagosiljanje je bilo tako

važno za Isusa da čak hoće da mi blagosiljamo i naše neprijatelje.

Po jevrejskoj tradiciji, starija osoba bi blagoslovila mlađu stavljajući svoju desnu ruku na nju i izgovarajući reči blagoslova. Matej, Marko i Luka pišu o roditeljima koji dovode svoju decu Isusu da ih dotakne ili položi ruke na njih; hteli su da Isus blagoslovi njihovu decu. Učenici, suviše svesni toga da vreme brzo promiče, mislili su da Isus ima pametnijih stvari i ukorili su roditelje. Onda je Isus ukorio učenike: "Pustite dečicu da dolaze k meni, ne branite im; jer takvima pripada carstvo Božije...I zagrlivši ih *blagoslovi* ih, stavljajući ruke na njih" (Marko 10:14,16).

Isusova želja je bila da svako bude blagosloven - od najmanjeg deteta do najnepoželjnijeg neprijatelja. Ali, Isus nije tu stao.

Isus je dao i svoj život da bismo ti i ja bili blagosloveni. Pavle jasno kaže: "Hristos nas je iskupio od kletve zakona time što je on postao kletva za nas, jer je napisano: 'Neka je proklet svako ko visi na drvetu', da Avramov *blagoslov* dođe na mnogobošce u Hristu Isusu, da mi posredstvom vere primimo obećanog Duha" (Galatima 3:13-14).

Dok sam proučavao ovaj stih, na svež način sam shvatio da je pohodeње Svetog Duha za kojim sam čeznuo bilo deo blagoslova za koji je Isus umro da bi mi ga dao. Blagoslov je bio više nego važan za probuđenje; bio je od vitalnog značaja.

BLAGOSILJANJE U STAROM ZAVETU

Moja sve veća radoznalost po pitanju blagoslova me je naterala da istražujem dalje. Tako sam počeo od Prve knjige Mojsijeve, prve glave, i otkrio sam da su Bog i Njegov narod bili "okupirani blagosiljanjem" kroz ceo Stari zavet. Čak i nakon što je Bog dovršio krunu svoga stvaralaštva - čoveka i ženu, On ih je blagoslovio: "I stvori Bog čoveka po obličju svojem, po obličju Božijemu stvori ga; muško i žensko stvori ih. I *blagoslovi* ih Bog" (1. Mojsijeva 1:27-28a).

Avram, čovek pozvan od Boga, poslao je svog slugu da traži odgovarajuću mladu za svog sina Isaka. Bog je odgovorio na molitvu sluge i ovaj je pronašao Revenu. Reveninoj porodici je bilo drago što je ona našla muža, ali nisu je tako brzo pustili da ode. Kad su je konačno pustili "*blagosloviše* Revenu i rekoše

joj: sestro naša, da se namnožiš na hiljade hiljada, i seme tvoje da nasledi vrata svojih neprijatelja" (1. Mojsijeva 24:60). Bog je čuo njihov blagoslov; Jevreji su danas dokaz činjenice da je Revena postala majka hiljadama hiljada.

Godinama kasnije, Isakov gladni sin Isav je prodao svoje prvenastvo svom bratu Jakovu zarad nekakvog crvenog jela (1. Mojsijeva 25:29-34). Onda se Jakov prevarom prikazao kao njegov stariji brat Isav, i Isak je greškom dao svoj usmeni blagoslov Jakovu, blagoslov koji je bio rezervisan za starijeg brata.

Usmeni blagoslov glave porodice je bio ozbiljna stvar kroz ceo Stari zavet. Zato "Isav omrze ljuto na Jakova radi *blagoslova* kojim ga blagoslovi otac" (1. Mojsijeva 27:41a). Zato je Josif doveo svoja dva sina Jakovu da ih ovaj blagoslovi pre nego što umre i zato je bio zabrinut kad je Jakov stavio svoju desnu ruku na njegovog mlađeg sina, Jefrema, da bi ga blagoslovio (1. Mojsijeva 48). Najstariji sin je trebalo da primi blagoslov prvorođenog, ali je Jakov to obrnuo.

Zbog toga ortodoksni Jevreji do danas ponavljaju blagoslove koje

je Jakov izgovorio nad svojih dvanaest sinova: "Ovo im otac izgovori kad ih *blagoslovi*, svakog *blagoslovom* njegovim *blagoslovi* ih" (1. Mojsijeva 49:28b). Primetite da Jakov nije prorokovao nad svojim sinovima, nego ih je blagoslovio, izgovarajući nad njima svoje želje. I svaki blagoslov koji je izgovorio se u potpunosti ispunio, upravo kako je Jakov rekao.

Kasnije su carevi običavali da blagosiljaju svoje podanike. Nakon što je kovčeg Gospodnji donesen na svoje mesto u Davidovom gradu, car je blagoslovio narod: "Potom prinesavši David žrtve paljenice i žrtve zahvalne, *blagoslovi* narod u ime Gospoda nad vojskama" (2. Samuilova 6:18). Kasnije je podelio svakoj osobi po jedan hleb, komad mesa i vrč vina (neka vrsta pričesti u kojoj mi danas uživamo). Kad je završio izgradnju Hrama i kad je kovčeg bio u Svetinji nad svetinjama, car Solomun je okupio narod. Nakon duge molitve osvećenja hrama, car Solomun "stojeći *blagoslovi* sav zbor Izrailjev, glasom velikim" (1. Carevima 8:55).

Blagoslov je ponekad bio uslovljen, i još uvek je, kao što je istina o davanju: "Donesite sve desetke u spremljenu da bude hrane u

mojoj kući, i okušajte me u tom, veli Gospod nad vojskama, hoću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas da vam bude dosta" (Malahija 3:10).

Uslovni blagoslov nema nikakvog efekta ako uslov nije ispunjen. Možeš gurati neuključenu električnu kosilicu za travu, ali visoka trava će se odmah ponovo uspraviti čim kosilica pređe preko nje. Ali kada je uslov ispunjen, to je kao uključena električna kosilica: proguta svaku travku koja joj se nađe na putu.

Postoji određena misterija u vezi sa blagosiljanjem, koju mnogi još uvek ne razumeju. Ali, blagosiljanje je prisutno u celoj Božijoj Reči i ono ostaje silno.

BLAGOSILJANJE U NOVOM ZAVETU

Isus nam nikad nije rekao da tražimo od Boga da blagoslovi naše neprijatelje, jer Bog ne može da blagoslovi one koji su u grehu. Ali, mi nismo pozvani da sudimo grehu; umesto toga, Isus nam je rekao da blagosiljamo naše neprijatelje (Matej 5:44). Kad odbijemo da blagosiljamo naše neprijatelje i gajimo povređenost, negodovanje, gorčinu ili gnev, dolazimo pod emotivnu svezu naših neprijatelja. Među-

tim, kad poslušamo Isusa i blagoslovimo naše neprijatelje, slobodni smo od te sveze. Možda je zato Petar rekao: "Ne uzvraćajte zlo za zlo ili uvredu za uvredu, nego naprotiv, *blagosiljajte*, jer ste na to pozvani - da nasledite *blagoslov*" (1. Petrova 3:9).

Dok sam proučavao odeljke Novog zaveta, izgledalo mi je kao da blagosiljanje treba da bude način života vernika: "*Blagosiljajte* one koji vas gone, *blagosiljajte*, a ne kunite. Radujte se sa onima koji se raduju i plaćite s onima koji plaču. Među sobom budite jednomišljenici" (Rimljanima 12:14-16a).

Jakov je otkrio da je vernicima teško da im blagosiljanje bude način života, naročito u govoru. On je napisao: "Ljudski rod ukroćava i ukrotio je svaki rod zveri i ptica, gmizavaca i morskih životinja, ali niko od ljudi ne može da ukroti jezik - nemirno zlo, pun smrtnog otrova. Njim *blagosiljamo* Gospoda i Oca, i njim proklinjemo ljude koji su stvoreni po slici Božijoj. Iz istih usta izlazi *blagoslov* i kletva. To tako ne treba da bude, braćo moja. Toči li izvor iz istog otvora slatku i gorku vodu?" (Jakov 3:7-11).

Bog je bio jasan u svojoj Reči. Od tada sam pazio na reči koje

sam izgovarao, naročito u mojoj porodici. Počeo sam svakog dana da svesno izgovaram reči blagoslova nad mojom suprugom Brendom i mojim sinovima, Skotom i Džon Majklom.

MOJ SLEDEĆI KORAK: PROPOVEDANJE O BLAGOSLOVU

Uskoro sam svoju pažnju usmerio na Gospodnje reči Mojsiju, koje ukazuju na to kako su Aron i sveštenici trebalo da daju blagoslove deci Izraela. Bog im je rekao da kažu: "Da te *blagoslovi* Gospod i da te čuva! Da te obasja licem svojim i bude ti milostiv! Da Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir" (4. Mojsijeva 6:24-26). Gospod završava svoja uputstva rečima: "I neka prizovu ime moje na sinove Izrailjeve, i ja ću ih *blagosloviti*" (4. Mojsijeva 6:27).

U Božijem poretku Starog zaveta, odgovornost sveštenika je bila da blagoslove narod. Ali, ko su sveštenici u Božijem poretku Novoga zaveta? Prema Petru, vernici su "sveto sveštenstvo" i "carsko sveštenstvo... da objavite slavna dela onoga koji vas je iz tame prizvao u svoju čudesnu svetlost" (1. Petrova 2:5,9b).

S obzirom da smo danas mi sveštenici pozvani od Boga da blagosiljamo druge, osetio sam da moram da idem dalje od jednostavnog proučavanja blagoslova u Božijoj Reči. Moj sledeći korak je bio da mojoj zajednici propovedam istinu o blagoslovu.

U oktobru 1992. godine, propovedao sam o sili blagoslova. U toj propovedi sam dao neke definicije blagoslova: isceliti ili posvetiti izgovorenim rečima; tražiti božansku naklonost; želeći dobro; učiniti naprednim ili usrećiti.

Takođe sam pomenuo tri stvari za koje nam Božija Reč pokazuje da možemo blagosiljati. Prvo, možemo da blagosiljamo situa-

ciju i okolnosti. Ako postoji neprodana roba na nečijem poslu, počni da je blagosiljaš umesto da se žališ. Drugo, možemo da blagosiljamo ljude, kao što sam ja učio da blagosiljam svoju suprugu i sinove. Treće, možemo da blagosiljamo Boga, Cara nad carevima i Gospodara nad gospodarima. Dok učimo da blagosiljamo umesto da kritikujemo i da se žalimo u ova tri područja, mi dozvoljavamo Bogu da slobodnije radi u našim životima, na našim stavovima i karakterima.

U januaru 1994. godine sam propovedao propoved "Tajna blagoslova". U toj propovedi sam ukazao na 30 stvari na koje nas Sveto pismo upućuje, kojima možemo blagosloviti druge:

- 1) Bog te blagoslovio umećem.**
- 2) Bog te blagoslovio izobiljem.**
- 3) Neka Bog učini da njegovi anđeli idu s tobom.**
- 4) Neka ti Bog da sigurnost o nNjegovoj ljubavi i blagodati.**
- 5) Bog te blagoslovio jasnim usmerenjem.**
- 6) Bog te blagoslovio kontrolisanim i disciplinovanim životom.**
- 7) Bog te blagoslovio hrabrošću.**
- 8) Bog te blagoslovio kreativnošću.**

- 9) *Bog te blagoslovio duhovnim sagledavanjem Božije istine.*
- 10) *Bog te blagoslovio verom.*
- 11) *Bog te blagoslovio blagonaklonošću u Boga i u ljudi.*
- 12) *Bog te blagoslovio dobrim zdravljem.*
- 13) *Bog te blagoslovio dobrom ženom ili dobrim mužem.*
- 14) *Neka Bog blagoslovi tvoje ruke da blagosiljaš ostale.*
- 15) *Bog te blagoslovio radošću.*
- 16) *Bog te blagoslovio ispunjenošću.*
- 17) *Bog te blagoslovio zadovoljstvom.*
- 18) *Bog te blagoslovio nadom i dobrim izgledom na život.*
- 19) *Bog te blagoslovio uhom koje čuje.*
- 20) *Bog te blagoslovio dugim životom.*
- 21) *Bog te blagoslovio srcem koje je poslušno Duhu Božijem.*
- 22) *Bog te blagoslovio mirom.*
- 23) *Bog te blagoslovio ljubaznim govorom.*
- 24) *Bog te blagoslovio da budeš prijatna ličnost.*
- 25) *Bog te blagoslovio unapređenjem.*
- 26) *Bog te blagoslovio zaštitom.*
- 27) *Bog te blagoslovio staranjem, bezbednošću i snagom.*
- 28) *Bog te blagoslovio uspehom.*
- 29) *Bog te blagoslovio pouzdanjem i mudrošću.*
- 30) *Bog te blagoslovio dobrotom i milošću, da te prate u sve dane tvog života, da bi počivao u domu Gospodnjem doveka.*

Nakon što sam propovedao o potencijalnoj lepoti toga da roditelji blagoslove mladu i mladoženju na venčanju, odjednom sam se našao kako vodim neka zaista dirljiva venčanja. Sećam se kako su otac i majka stajali iza mlade, otac je ispružio svoju desnu ruku i položio na njenu glavu, izgovarajući blagoslov nad svojom kćerkom u ime Gospodnje. Nakon što su otac i majka mladoženje učinili to isto s njim, više nije bilo nijednog oka koje nije zasuzilo.

U jednoj propovedi sam pomenuo jednog mladića hrišćanina, koji je shvatio da nikada nije primio blagoslov od svog oca koji je već zašao u godine. Tako je on otišao do svog nespasenog oca i zatražio od tate da ga blagoslovi.

Njegov otac je neodlučno odgovorio: "Valjda je tako, sine. Ali ja

u stvari ne znam šta da uradim niti kako da izgovorim blagoslov.”

Pošto muškarci obično ne pokazuju ljubav jedni drugima, mladić je reagovao tako što je privukao stolicu: “Nije teško, tata. Samo misli na ono što bi ti voleo da se dogodi meni i mojoj porodici i izgovaraj te reči nada mnom.”

Kad je otac počeo zamuckivao je. Kako su njegove misli postale jasnije, tako su potekle i reči blagoslova za njegovog sina, snaju i unuke. Blagoslov je slobodno tekao, baš kao i suze. Otac i sin su se zbližili tog dana i ostali bliski sve do očeve smrti.

SVEŠTENIČKI BLAGOSLOV

Znao sam da je Gospodu ugodno to što sam više učio zajednicu o blagosiljanju. Ali, dok sam se molio, osetio sam da Bog takođe hoće da idem dalje od propovedanja i poučavanja. Hteo

je da nedeljom uveče izgovaram blagoslov nad zajednicom, odmah nakon pričesti.

Da, svi vernici su sveštenici u Božijim očima, ali Bog mi je dao vodeći položaj u našoj zajednici, i kao pastir, trebalo je da zaključim naše večernje molitvene sastanke izgovarajući sveštenečki blagoslov. Tako sam ponovo istraživao Pismo i sastavio konačni blagoslov koji sam izgovarao na kraju svakog molitvenog sastanka nedeljom uveče.

Izgledalo je da ljudi uživaju u mojim izgovorenim blagoslovima. Čak sam ih naučio i jevrejskom običaju. Onaj koji blagosilja bi ispružio svoju desnu ruku i izgovorio blagoslov; oni koji primaju blagoslov bi podigli svoju desnu ruku kao simbol želje da prime blagoslov.

I tako, svake nedelje uveče na kraju molitve, oni bi podigli desnu ruku, a ja bih ispružio svoju desnu ruku i izgovorio blagoslov. U dva navrata, nakon dugog molitvenog sastanka, zaboravio sam da izgovorim blagoslov i raspustio sam okupljene. Zamislite moje iznenađenje kada su zastali i odbili da odu. Onda su podigli desnu ruku, podsetivši me da treba da izgovorim blagoslov nad njima.

Dosledna molitva, sedmična pričest i izgovoreni sveštenečki blagoslov: tri važna elementa pre nego što je probuđenje došlo u Braunschweig. Dozvolite mi da završim ovo poglavlje pismenim blagoslovom kojeg sam toliko puta izgovorio pred Braunschweigske zajednicom. I dok ga čitate, neka blagoslov dođe na vas i na vaš dom:

“U Ime Isusa Hrista, blagosiljam vas obećanjima Božijim, koja su da i amin. Neka vas Sveti Duh učini zdravima i jakima u telu, umu i duhu da biste hodali u veri i iščekivanju. Neka su Božiji anđeli sa vama da vas štite i sačuvaju.

Budite blagosloveni natprirodnom snagom da odvratite svoj pogled od ludih, bezvrednih i zlih stvari i da, umesto toga, gledate lepotu stvari koje je Bog planirao za vas dok ste poslušni njegovoj Reči.

Blagosiljam vaše uši da čuju ono što je divno, izgrađujuće i ohrabrujuće, a zatvore se za ono što je ponižavajuće i negativno. Neka vaš korak bude u svetosti i vaš put određen od Gospoda. Neka vaše ruke budu blagodarne ruke na pomoć onima koji su u potrebi, ruke koje blagosiljaju. Neka vaša srca budu

ponizna i otvorena jedno za drugo i za Božije stvari, a ne za svet. Nek vaš um bude snažan, disciplinovan, uravnotežen i ispunjen verom.

Neka je Božija blagodat nad vašim domom, da bi mogao biti sveto mesto odmora i obnovljenja, oaza mira gde zvuci radosti i smeha ispunjavaju njegove zidove, gde postoje ljubav i bezuslovno prihvatanje.

Nek vam Bog da uspeha i napretka na vašem radnom mestu i u vašem poslovanju, jer prepoznajete i poslušni ste zapovesti Pisma u vezi sa desetakom.

Neka vam Bog da duhovnu snagu da nadvladate zloga i izbegnete iskušenja. Neka je Božija blagodat nad vama da ispunite vaše snove i vizije. Neka vas dobrota i milost prate u sve dane vašeg dugog života.

Neka vas Gospod blagoslovi i sačuva. Neka vas Gospod obasja licem svojim i bude vam milostiv. Neka Gospod obrati lice svoje k vama i da vam mir.

Blagosiljam vas u Isusovo Ime.”

Džon Kilpatrik

GRESI PROTIV DUHA

Biblija spominje najmanje pet vrsta greha protiv Duha Svetog, koje hrišćani mogu da učine. Objasniću jedan po jedan. Neka Bog progovori našim srcima i pouči nas, dok ih budemo pominjali u ovom tekstu.

Dobro je poznata zapovest u poslanici Efescima 4,30: "*Ne ožalošćavajte Svetog Duha Božijeg.*" Kako smo Ga samo često žalostili. Potpuno nenamerno, često i nismo bili svesni koliko ga boli, ali ipak smo Ga žalostili, bolno i učestalo. Kako smo samo posle toga bili posramljeni. Kako smo se samo sami sebi gadili. Radije bismo stavili ruku u vatru nego što bismo takav greh učinili. Sve zato što Ga dosada nismo poznavali kao ličnost i nismo Mu dali vlast nad svojim srcem, da vodi naše živote i oslobađa nas od mnogih greha. *Bože, pomози nam da ispovedimo naše strahovite neuspehe i pustimo Duha Svetog tamo gde Mu je mesto; i da ubuduće da hodamo u Duhu a ne da činimo želje tela.*

Svaka manifestacija telesnosti ožalošćuje Duha Svetog, i svako delovanje tela mu prouzrokuje

bol. Svaka popustljivost i strastvenost, razdražljivost i dvoličnost, dela koja su nepristojna, ili nepotrebna, gresi zavisti, ljubomore i ponosa, mržnje, zlobe i protivljenja, gundanja, gorčine, ljutnje, loše osobine karaktera, nemarnost, telesne želje i nečistoća, ogovaranja, kritike, škrtost, protivljenja i nepomirljivost, svaka loša misao i iskrivljena mašta – svi ovi gresi ožalošćuju Duha Svetog.

Kada god nismo dopustili da nas Duh Sveti vodi, nego smo istrajali na svome putu; kad god smo zastranili od volje Božije; kada smo propustili ili zloupotrebili priliku, koju nam je dao Bog; uvek kada smo se okrenuli od Njegovog dela ka sopstvenim delima; kada smo išli u svet da tražimo raskoš ili smo se radije družili sa sinovima sotonskim nego sa Božjim ljudima; kada smo "zaboravili" da nekome svedočimo o Hristu, napišemo pismo ili damo traktat, a On nas je na to pozivao – svim tim stvarima smo žalostili Duha Svetog.

Starozavetni izraz za "ožalostiti" je "odmetnuti", "protiviti se" (Isaija 63,10). Koren protivljenja je pobuna. Koliko smo često gundali i kukali nad svojom sudbinom, tako da smo poput Izraelaca toliko ožalostili Duha Svetog, da je bio prinuđen da nam na put postavi bol, da bi slomio naša ponosna i nepokorna srca. Zar nismo sagrešili ovim grehom? Zar nije istina, dragi moji, da nas je Duh Sveti toliko često opominjao da je na kraju s pravom ostao ožalošćen? Nakon ponovljenih opomena, nakon mnogih blagoslova, nakon bogatstva svetlosti i poznanja, istrajavati i dalje u zlu i ignorisanju

Njega znači žalostiti Duha Svetog. Neposlušnost provocira. Da li smo tome sami krivi? Da li smo bili neposlušni? Da li su krivi samo sinovi Izraelovi? Nek nam Gospod pomogne u poznanju sopstvenog greha i pokoravanju u prahu i pepelu, jer ako to ne uradimo naš sud će biti strašan.

"Duha ne gasite!" (1. Solunjanima 5,19). Kada se Duh Sveti ožalošćuje, On se i gasi. Kada smo na početku svog hrišćanskog puta činili zlo, Duh je glasno govorio. Kada je došao po prvi put, opominjao nas je za najmanje odstupanje. Kasnije, pošto smo Ga stalno zanemarivali, kao kada spavalica ne mari za zvonjavu budilnika, sve slabije smo osećali Njegov uticaj, čak do te mere da smo sebi dopuštali stvari koje bi nas ranije jako uznemirile. Sada samo povremeno čujemo Njegov glas. Opominjao nas je često, ali smo našom neposlušnošću postali isuviše tvrdi. Iznova i iznova smo Ga ugnjetavali, i sada na kraju Ga uopšte više ne čujemo. Greh, koji je nekada u nama stvarao užasan osećaj i punio naša srca suzama, sada podnosimo skoro bez uzrujavanja. Blagosloveni Tešitelj je bio oteran. Duše Sveti, oprosti nam i osposobi nas da Tebi ponovo predamo tron našeg života.

Ananija i Sapphira su lagali Svetog Duha (Dela 5,3), i bili su kažnjeni trenutnom smrću. Svaka prevara i pretvaranje, svaki lažni utisak, sa kojim želimo da nanese nekome zlo, svako laganje drugog čoveka je laganje Duha Svetog.

Moguće je "iskušavati" Svetog Duha (Dela 5,9). Ananija i Sapphira su upravo to učinili i odmah su umrli. Sva prevarena i lažna dela su pred Duhom Božjim ogavnost. Da, postoji mogućnost "protivljenja" Duhu Svetom, koje mogu sebi da dopuste i hrišćani i nespašeni (Dela 7,51). To je strašno delo! Da grešnici to rade – znamo, ali i hrišćani su takođe za to sposobni. Svaki put, kada

idemo vlastitim putem, kada se borimo protiv jasno vidljivih dužnosti, kada se pravimo da ne čujemo Njegove pozive, kada odbijamo da uzmemo svoj krst, tada smo krivi i činimo grozni greh protivljenja Duhu Svetom.

Budimo iskreni pred Bogom. Ako želimo da imamo zdravu duhovnost, moramo da priznamo svoje nedostatke i odvratimo se od svoje zlobe. Pomenuli smo nekoliko greha protiv Duha Svetog. Koji od njih smo učinili? Verovatno sve. Bog ih poznaje i mi Ga ne možemo prevariti. Rasužili smo Ga? Gasili smo Ga? Lagali, iskušavali, ili smo Mu se protivili? Bolje je hiljadu puta sada priznati svoju krivicu i

dopustiti da bude oprana dragocenom Jagnjetovom krvlju, nego ići sa svojom krivicom pred Hristov sud i tamo za nju odgovarati. Daleko je bolje osuditi samog sebe, nego biti osuđen od Njega.

Ruganje ili hula na Duha Svetoga je greh, koji neće biti oprošten ni u ovom ni u budućem vremenu. Učinili su ga fariseji (Matej 12,22-32; Marko 3,22-30; Luka 12,10) kada su vređali Svetog Duha koji je delovao kroz Isusa Hrista. Prozivali su Ga da ima duh Velzevula i da uz pomoć demonskog kneza izgoni zle duhove, iako su jako dobro znali da ne govore istinu (uporedi: Jevrejima 6,4-8 sa 1. Jov.5,16).

Ljubljeni, On je taj nebeski golub; On je zbog naše zlobe bio ranjen i razapet; pa ipak, Njegova ljubav (jer Duh ljubi) se ne menja. On čezne da osvoji i vlada. Da li vidite da je On ličnost, jer samo je ličnost moguće rastužiti, uvrediti, iskušavati, i protiviti joj se? Morate da Ga priznate i prihvatite kao ličnost. Otvorite Mu srce i dopustite da On u njemu vlada, jer ste Njegov hram. Samo On može da savlada vaše neprijatelje i osposobi vas da ljubite Boga baš kako i treba da Ga ljubite.

Oswald J. Smith
Iz knjige SVETI DUH NA DELU

PSALAM 15

Gospode, ko može sedeti u senici Tvojoj?
Ko može nastavati na svetoj gori Tvojoj?

Ko hodi bez mane, tvori pravdu, i govori istinu iz srca svog; ko ne opada jezikom svojim, ne čini drugom zlo, i ne ruži bližnjeg svog; ko ne gleda onog koga je Bog odbacio, nego poštuje one koji se boje Gospoda; ko se kune bližnjemu pa ne poriče; ko ne daje srebro svoje na dobit, i ne prima mito na pravoga. Ko ovako radi, neće posrnuti doveka.

ZAVRŠITE ONO ŠTO STE ZAPOČELI

Jeste li ikada započeli projekat a niste ga završili? Da li ste stavili neki svoj san na čekanje zbog toga što su vam se druge stvari isprečile na putu? Mislim da smo svi iskusili ovakve stvari u nekom trenutku svoga života. Iskreno, sam početak je nekada samo lakši deo.

Kako god, sa Božijom pomoći možemo završiti ono što smo započeli jer nam Biblija govori: "Sa Bogom su sve stvari moguće" (Matej 19:26).

Verujemo u to kada osetimo u sebi želju da uradimo nešto; to mora da je Bog, jer samo On može staviti u nas. Na primer, ja

imam strast ka tome da učim ljude Božijoj Reči. Toliko volim to da sam provela 38 godina svoga života poučavajući ljude Bibliji, i nastaviću i dalje sa tim. Zbog toga jer mi je Bog tako rekao i stavio tu želju u moje srce.

Kada ne bih ovo radila sigurno bih bila nesrećna i ne bih bila ispunjena. To se dešava kada nešto volimo ali ne ostvarimo. Čak i kada dođemo u iskušenje i pomislimo kako je prekasno da bismo nešto pokrenuli, dobra vest jeste što sa Bogom nikada nije prekasno. Bog će nam dati sve što je potrebno čak i u vreme

nevolja. Jako je važno da shvatimo da onda kada zakoračimo u stvari koje je Bog isplanirao za nas, moramo biti spremni odbraniti to područje kada nevolje krenu na nas. Apostol Pavle je rekao: "Jer su mi otvorila velika i za rad povoljna vrata, a protivnika je mnogo" (1. Kor. 16:9).

POBEDITE SVOJE DIVOVE

Nevolje su kao divovi. Imamo male i velike nevolje. Nekada dolaze u obliku mentalnog napada ili mogu doći od osobe koja vam je dosta bliska. Ljudi su mi se smejali kada sam im rekla na šta me Bog pozvao. Nekada prepreke mogu biti samo naše male svakodnevne svade.

Kada se podvuče crta znajte da đavo namesti sve kako bismo se iznervirali. Jer zna čim se iznerviramo prestajemo slušati Boga. Tada slušamo samo naše misli i uznemirenost, pa postajemo besni na sve redom.

Ako želite ispuniti Božiji poziv u svom životu, morate naučiti kako se izboriti sa nevoljama - vašim divovima - i onda ih pobediti. Prva Samuilova 17, daje

nam formulu kako da pobedimo svoje divove. Svi vojnici Izraela su bili u dolini, a div Golijat ih je zastrašivao. Niko nije želeo da se bori sa Golijatom. David, mali pastir, odlučio je da se obračuna sa njim. Kada je kralj Saul čuo šta David želi da uradi, on mu je rekao da je to ludost i da je premlad za tako nešto. David je ipak ubio diva, a iz ove priče možemo dosta naučiti o tome kako pobediti svoje nevolje.

IGNORIŠITE KRITIKU

Prvu stvar koju morate uraditi jeste da ignorišemo kritiku i neveru ostalih. U 1. Samuilovoj 17:32-33 je zapisano: "David reče Saulu: Neka se niko ne plaši onog Filistejina. Sluga će tvoj izići da se s njim bije. Ne možeš ići da se biješ sa tim Filistejinom, jer si ti dete, a on je ratnik od mladosti svoje."

David je odgovorio kralju Saulu tako što je rekao sve što je Bog do tada uradio za njega.

PAMTITE SVOJE POBEDE

Drugu stvar koju morate uraditi ako želite pobediti svoje divove jeste da zapamtite pobeде iz

svoje prošlosti koje vam je Bog podario. Kada dođete u ćorsokak samo pogledajte iza sebe kroz šta vas je sve Bog sproveo. Ne gledajte koliko još imate do kraja. Gledajte koliko ste do sada postigli.

PAZITE NA SVOJE REČI

Jako je važno da izgovarate reči, ali ne one reči koje vas poražavaju.

U 1. Samuilovoj 17:46-47, David je tačno rekao kako će ga poraziti. On je rekao: "Danas će te Gospod meni u ruke dati, i ubiću te, i skinuću glavu sa tebe i daću ja danas mesa vojske Filistejske pticama nebeskim i zverima poljskim, i poznaće sva zemlja da Izrailj ima Boga. I znaće sve ovo mnoštvo da Gospod ne spasava mačem i kopljem. Jer je pobjeda od Gospoda, i On vas predaje u ruke naše."

Jako mi se dopada činjenica kako je David vrlo dobro znao šta treba da radi. Otrčao je na prvu liniju fronta i verovao je Bogu. Ispovedio je naglas šta će se divu desiti. Vidite, kada stavimo svoje poverenje u Boga, onda možemo

prevazići svaku prepreku. Možete izgovarati Reč Božiju i reći: "Znam ko sam, znam kome pripadam. Ja sam dete živoga Boga. Ništa me ne može poraziti. Ovo je Božije obećanje u Njegovoj Reči i želim samo najbolje za sebe - sve ono što mi je Bog rekao da mogu dobiti. Neću odustati!"

PROSLAVITE BOGA

Jedno je sigurno, David je potpuno zavisio od Boga i dao Mu je svu slavu. On se nije brinuo sa tim šta će uraditi, jer je znao šta sve Bog može uraditi.

Ne trebamo gledati na sebe, trebamo gledati na Boga i moramo znati da su sve stvari moguće sa Bogom. Vas ne trebaju poražavati đavolove laži i ne trebate odustati. Možete poraziti svoje divove i gledati kako se ispunjavaju vaši snovi. Bog ne želi da odustanete. On želi da ustanete. Uz Njegovu pomoć i vašu odlučnost, možete završiti ono što ste započeli!

Joyce Meyer

NASTAVI I DALJE TO DA PRIZIVAS

Kao što je zapisano: Učinio sam te ocem mnogih naroda, pred Bogom, u koga je povero-vao, koji oživljava mrtve i ono čega nema, priziva da bude.

(Rimljanima 4:17)

Zamislite Avrama, on nije imao dece i bio je skoro sto godina star, a Bog mu je rekao: „Učinio sam te ocem mnogih naroda.“ Ovo nije obećanje, to je objava činjeničnog stanja. Avram je mogao reći: „Gospode ti znaš da sam već starac i da više nije moguće da imam decu.“ Ali on to nije rekao. Umesto toga, on je verovao Bogu i to mu se uzelo u pravednost. Vredi verovati.

Ovo Avramovo iskustvo nam otkriva važan princip vere, princip prizivanja stvari kojih nema, kao da već postoje. Iako je Avram bio veoma star, Bog nije odustao od njega. Bez obzira koliko dugo si čekao/la na neko čudo, nemoj odustati, prizivaj ga i dalje. Vera priziva stvari kojih nema, kao da već postoje.

Bez obzira na situaciju u kojoj se možda sada nalaziš, apsolutno ništa nije nemoguće sa Bogom koji oživljava mrtve.

Biblija kaže da budemo sledbenici ili „Ugledajte se dakle na Boga, kao Njegova ljubljena deca“ (Ef. 5:1). To znači da ti deluješ, Božijom vrstom vere.

Ono što osećaš i vidiš u prirodi, podložno je promenama. Samo Reč Božija stoji zauvek: „Jer vidljivo je privremeno, a nevidljivo je večno.“

(2. Kor. 4:18)

Pitanje je šta ti stvarno veruješ? Mi ne verujemo da bismo ćutali: „Kao što je zapisano - verovah i zato sam govorio - i mi verujemo, pa zato i govorimo.“

(2. Kor. 4:13).

PROKLAMACIJA:

Meni ništa ne nedostaje! Ja sada posedujem ljubav, radost, zdravlje, mir, napredak u Isusu Hristu. Ja sam savršeno stvorenje i slava Božija se očituje kroz mene.

U Isusovo Ime. Amin.

Za dalje proučavanje:

Marko 11:22-23; Rim. 10:8-10

Anita Oyakhilome
Prevela Mira Vasiljević

DOKTORI, KOJE CRKVA POSJEĆUJE

Crkva je danas prevarena i misli kako ljudi imaju odgovor na njezine potrebe. Tokom godina, primijetio sam da i Crkva obilazi doktorske ordinacije u potrazi za lijekom. Dopustite mi da vas upoznam sa nekima od njih, iako sam siguran da ste i sami u određenim periodima svog života sjedili u njihovim ordinacijama.

Počnimo sa doktorom koji se zove *Samopomoć*. Njegova je dijagnoza da imate problem sa time kako vidite sami sebe, nisko samopoštovanje, a možda čak patite od gubitničkog mentaliteta. *Dr Samopomoć* vam predlaže da zakažete pregled kod njegovog prijatelja i kolege doktora *Proklamiranje*. Taj stručnjak nastavlja tamo gdje je prethodni stao, propisuje kao lijek niz "stihova" koje treba uzimati

svakodnevno a oni će imati čudotvorni učinak na naš imuni sistem i obnoviti naše zdravlje. Morate priznati da je to veliki napredak u odnosu na neprestano izgovaranje: "*Mislim da mogu! Mislim da mogu!*"

Nakon sedmica i mjeseci ovog tretmana, još uvijek osjećate kao da nešto nedostaje. Tada čujete za doktora *Unutrašnje iscjeljenje*. Rečeno vam je da taj doktor vidi dalje od trenutačnih simptoma i sagledava sami korijen problema. Zasigurno će pronaći neke davno zaboravljene "boli" zbog kojih je drvo izraslo nakrivljeno. To nema nikakve veze s tobom, već s načinom na koji si odgajan. Već se osjećaoš bolje, tim više jer si uvidio da nisi ti kriv.

Dr Unutrašnje iscjeljenje je pun saosjećanja i ljubavi, pa je

predložio sledeće: da biste bili sigurni da ste pokrili baš svako područje života, trebalo bi da posjetite njegovog kolegu i prijatelja doktora *Generacijski grijeh*. Njegova stručnost je u tome što ima dublji pristup i ne bavi se samo tvojim problemom, već i tvojim "porodičnim stablom". Pa sad, kad je već to spomenuo, nije se teško odmah sjetiti nekoliko ozbiljnih porodičnih problema, bez da se udubljujemo u mutne vode prošlosti. Prvo, tu je tvoja majka i njezin duh kontrole, zatim tvoj otac koji je u prošlosti bio povezan s masonima. Da ne spominjemo tvog ujaka i njegov alkoholizam, i bakinu ovisnost o kockanju.

Nakon nekoliko posjeta *dr Generacijskom grijehu*, počinješ uviđati da tvoji grijesi nisu zapravo tvoji. Moj je otac jeo kiselo grožđe, a meni trnu zubi.

Baš kao i žena koja je imala problem sa tečenjem krvi (Mk 5), Crkva je pokušavala riješiti svoj problem raznim doktrinama (kod raznih doktora). Lista je skoro beskonačna.

Doktor *Vjera* imao je svojih pet minuta slave, ali ga je ubrzo zamijenio *dr Prosperitet*.

Najnoviji članovi medicinskog osoblja su *dr Proročki* i njegov

kolega *dr Apostolski*. Navodno, *dr Apostolski* ima lijek za gotovo sve vaše bolesti. Trenutno je vrlo popularan u medijima i održava mnoštvo konferencija za novinare.

Moramo imati na umu da je razlog zbog kojeg ovi doktori i dalje veoma dobro posluju taj što ponekad naprave čudo. Nije sve što oni propišu pogrešno. Problem je u tome što većina njih ima uzak pogled i misle da je njihov lijek podesan za sve bolesti.

Biblija nam govori da je pomenuta žena mnogo propatila. Obilazila je doktore, i umjesto da joj pomognu, postajalo joj je gore. Čula je šta se govori o Isusu. Napokon, nakon 12 godina patnje, tokom kojih je potrošila sve svoje imanje, čula je o Isusu. *Crkvo, vrijeme je da mi ponovo čujemo o Isusu.*

David Ravenhill
iz knjige ISUSOVA PISMA

NEMOJ GREŠITI REČIMA

Jer svi grešimo mnogo puta. Ali ko u reči ne pogreši, on je savršen čovek, može zauzdati i sve telo.

JAKOV 3:2

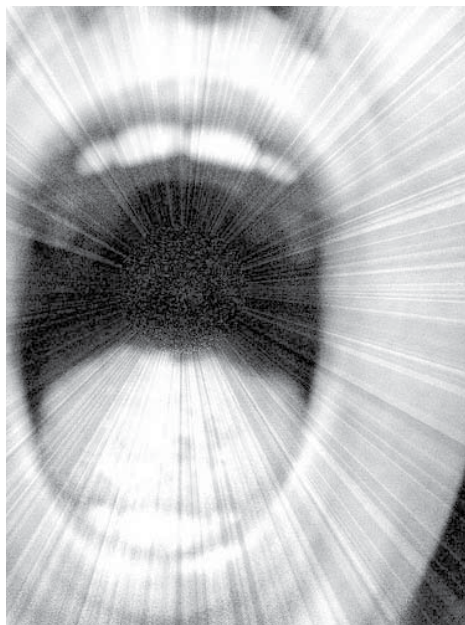
Jedna od stvari u kojima nam Duh Sveti pomaže jeste da postignemo da naš govor bude blagodatian. Hrišćanin, čiji jezik nije ukroćen, i koji vređa svojim rečima, jeste ništa drugo nego duhovna beba. Nebitno je koliko dugo možda govoriš u jezicima, ili koju poziciju zauzimaš u crkvi. Ako tvoj jezik nije ukroćen, tvoje zajedništvo sa Svetim Duhom je još uvek u fazi detinjstva.

Mnogi hrišćani se pitaju, zašto nisu efikasni u svom duhovnom

životu. Često je to zbog načina njihovog govora. Oni izgovaraju beskorisne, nedelotvorne reči i svoj jezik nisu podredili Svetom Duhu.

Tvoja duhovna zrelost se meri po načinu tvoga govora. To je jedan od razloga zašto moramo da ukrotimo svoj jezik. Reč Božija nam nalaže da vodimo računa o svojim rečima i da držimo pod kontrolom svoj jezik. To je naša odgovornost. Nije dovoljno samo moliti: “O, Bože, molim te pripitomi moj jezik.”

Ne, ti prinosiš plod svojih usana Bogu, ako se držiš Njegovih uputstava o tome kako da koristiš svoj jezik.

“Zar na izvoru iz istog otvora, izvire i slatka i gorka voda?” (Jakov 3:11). Ne može iz tvojih usta izlaziti i blagoslov i prokletstvo istovremeno. Odbijaj svoje sudelovanje u beskorisnom ili škodljivom govoru. Nikada ne govori reči, koje kleveću ili su pogrdne, o bratu ili sestri. Jedan od dokaza da imaš Svetoga Duha

u sebi, i da se Hristov lik reflektuje kroz tebe, jeste tvoj posvećen govor.

Ako imaš Hristov karakter u sebi, to dolazi do izražaja i kroz tvoj način govora.

Dakle, biraj reči u svom govoru! Biraj reči koje podižu i koje su na blagoslov drugima: “Neka vaša reč uvek bude ljubazna, solju začinjena, da svakome znate da odgovorite kako treba.” (Kološanima 4:6)

MOLITVA

Dragi Oče , hvala Ti, što si moje srce ispunio Tvojom ljubavlju, dobrotom i saosećanjem. Odbijam da dam mesta zlobi i ogorčenju u sebi. Izabrao/la sam da govorim reči ljubavi, milosrđa i dobrote, i da blagoslovim i podižem sve sa kojima dolazim u kontakt danas, u Isusovo Ime. Amin.

Za dalje proučavanje:

Priče Solomonove 18:21

Chris Oyakhilome
Prevela Mira Vasiljević

**Iz istih usta izlazi blagoslov i kletva.
To tako ne treba da bude, braćo moja.**

JAKOV 3:10

ŽELJA NIJE DOVOLJNA

Dobre namjere, same po sebi, nisu dovoljne. Petar je želio pokazati da može biti vjeran i lojalan čak iako to podrazumijeva smrt. Međutim, ova želja nije sama po sebi dovoljna da bi se i ostvarila. Strah u njegovom srcu je nadvladao ljubav prema Gospodu. Isus se pozabavio ovim nakon što je vaskrsnuo.

U Jovanu 21 je zapisano da je Isus jednom došao kod svojih učenika i pripremio im ribu i hljeb za doručak. Tada je Petra pitao tri puta: „Voliš li me?“ Prva dva puta, Isus je koristio riječ *agapao*, koja naglašava akciju i djela koja su povezana sa ljubavlju. Petar je svaki put

odgovarao koristeći riječ *phileo*. Značenje ove riječi je ograničeno na osjećaju ljubavi, nezavisno od bilo kakve akcije i djela.

Petar je bio tužan kada ga je Isus upitao istu stvar po treći put. Tada je i Isus upotrijebio riječ *phileo*. Isus je redukovao ljubav u svom pitanju, tako da je ljubav spustio na nivo pukih osjećanja, umjesto ljubavi potvrđene djelima. Frustriran, Petar je odgovorio: „Gospode, Ti znaš sve, Ti znaš da Te volim“ (Jovan 21:17). Drugim riječima, rekao je: „Ti znaš da je imam osjećanje ljubavi prema Tebi.“

Isus je počeo da ga ispituje suštinske stvari: „Da li me voliš

toliko da bi položio svoj život?“ Ove riječi se odnose na ljubav koju opisuje riječ *agapao*. Petar je odgovorio istinito i ponizno da je njegova ljubav bila emotivna ili osjećajna. Sjeti se da se on prije toga odrekao Isusa. Petar je prepoznao svoju slabost. Njegova emotivna ljubav nije bila dovoljno jaka da bi položio svoj život.

Konačno, Isus je upitao Petra: „Da li me voliš osjećajno?“ Razlog je taj što je Isus znao da je Petar bio slomljen i da nije bio u stanju da voli *agapao* ljubavlju.

Isus je želio da Petru objasni šta je mislio kada ga je upitao prva dva puta. Zato mu je rekao: „Zaista, zaista, kažem ti, kad si bio mlađi, opasivao si se sam i išao si kuda si htio; no kad ostariš, raširićeš svoje ruke, pa će te drugi opasati i odvesti kuda nećeš. A ovo je rekao, nagovještavajući kakvom će smrću proslaviti Boga. I kad mu to kaza, reče mu: hajde za mnom“ (Jovan 21:18-19).

Vjerujem da je Isus rekao Petru: „Pao si u snazi svoje osjećajne ljubavi, ali dolazi dan kada ćeš se suočiti sa još većim strahom i pobijediti u snazi usavršene ljubavi.“ Do tog momenta, Petar je volio na

najbolji mogući ljudski način, ali je ipak podbacio. Drugi put, kada Petar bude slijedio Isusa, biće opremljen *agapao* ljubavlju. Ta vrsta ljubavi nije rođena iz ljudske želje za ljubavlju, već je izlivena u naša srca (Rimljanima 5:5). Božija ljubav (*agape* ili *agapao*) se ne plaši umrijeti za drugoga.

Isus je ohrabrio Petra i rekao mu da će sledeći put kada se nađe u presi za ulje izaći kao pobjednik. Biće u stanju da ispuni ono na šta se ranije zakleo u svojoj uobraženosti (da bi radije umro nego se odrekao Isusa). Oslobođen stega straha i zastrašenosti, Petar će biti novi čovjek.

Bog ovo čini zbog naše koristi. On će da nas ojača onda kada smo zastrašeni. Dozvolice da se iznova suočavamo sa onim čega se plašimo, sve dok ne budemo slobodni.

Kada dođemo do kraja svoje snage, onda ćemo vapiti za Njegovom snagom. Kada smo u Njegovoj snazi, ne možemo pasti i prestati voljeti, jer ljubav nikada ne prestaje (1. Kor. 13:8). Bog ne želi da bježimo od slabosti. On želi da se neustrašivo suočimo sa njima.

John Bevere

UTICAJ BOŽIJE REČI

Govorićemo o uticaju Božije Reči na život ljudi. Pogledaćemo za početak nekoliko stihova iz Psalma 37:1-10:

Ne uzbuđuj se zbog onih koji čine zlo, ne budi zavidan onima koji čine bezakonje! Jer će se uskoro pokositi kao trava, i uvenuće kao zelena trava. Pouzdaj se u Gospoda i čini dobro, živi na zemlji i hrani se vernošću. I uživaj u Gospodu. On će ti dati po željama tvoga srca. Predaj svoj put Gospodu, i pouzdaj se u Njega, i On će učiniti. Izvešće On tvoju pravdu kao svetlo i tvoju pravicu kao podne. Mirno se pouzdaj u Gospoda, i čekaj Ga strpljivo! Ne uzbuđuj se radi onog koji napreduje na svom putu, radi čoveka koji izvodi zle namere! Ne ljuti se i odbaci gnev! Ne uzbuđuj se, jer to vodi samo u zlo, jer oni

koji čine zlo biće istrebljeni, a oni koji čekaju Gospoda, posedovaće zemlju. Još malo, i bezbožnika neće biti više. Pogledaćeš na njegovo mesto, ali ga nema više.

Pročitanom odlomku iz knjige Psalama ću dodati još jedan stih. Biće to stih iz knjige proroka Avakuma: *Gle, propade onaj čija duša nije pravedna, a pravednik živi od svoje vere* (Avakum 2:4).

Teško da bi se mogla naći kraća a jednostavnija rečenica koja bi imala veći uticaj na istoriju čovečanstva. Međutim, kakva je to vera od koje može da se živi?

U pitanju je biblijska vera. Ne bilo koja ili bilo kakva, nego biblijska; znači vera u ono što je Bog rekao i obećao. Budući da je biblijska, ona je nužno smeštena u okvir Biblije. Kako doći do takve vere? Pa, slušanjem propo-

vedi odnosno Božije Reči jer: *Vera biva slušanjem propovedi, a propoved biva rečiju Hristovom.* Tako piše u Bibliji (Rimljanima 10:14,17).

Zašto ljudi nemaju vere? Zato što ne slušaju propoved. Zato što ne čitaju Božiju Reč. Ipak, ne govorimo o bilo kojem pasivnom automatizmu, jer stepen u kojem Božija Reč deluje stoji u direktnoj proporciji sa odazivom onoga ko tu Reč sluša.

Vidite kako je to jednostavno. Čovek ne može da veruje u Boga kojeg ne zna, niti može da posluša obećanja za koja se nije čulo.

U prvom poslanici Korinćanima apostol Pavle piše: *Jer je reč o krstu ludost onima koji ginu, a nama je koji se spasavamo Božija sila* (1. Kor. 1:17). Vidite, nema razlike u poruci koja se propoveda. Poruka je ista za sve ljude, ali postoji reakcija tj. razlika u reakciji onih koji poruku slušaju. Ta razlika je čak toliko velika da za jedne predstavlja život, a za druge propast i smrt.

Pravednik će živeti od svoje vere. Ova jednostavna rečenica kada se primeni i sa verom prihvati ima neverovatnu snagu da izmeni život pojedinca. Taj

princip je zapravo princip života. U Bibliji (Jev. 11:6) piše da je bez vere nemoguće ugoditi Bogu. Ako ovo primenimo na jelo, tako jednostavnu, svakodnevnu radnju koju obavlja svaki čovek, dolazimo do sledećih zaključaka o tome šta to znači jesti po veri:

Prvo, to znači da smo prepoznali da je Bog taj koji nas je nahranio potrebnom hranom, čime potvrđujemo da je ispunjeno obećanje koje je zapisano u poslanici Filipljanima a koje glasi: *A moj Bog će ispuniti svaku vašu potrebu po svom bogatstvu i slavi u Hristu Isusu* (4:19).

Drugo, budući da smo prepoznali da je Bog taj koji nam je dao hranu, mi spontano zastanemo pre uzimanja hrane da Mu se zahvalimo na tome. Time ispunjavamo Njegovu zapovest iz poslanice Kološanima: *I sve što činite, u reči ili delu, sve činite u ime Gospoda Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu kroz Njega* (3:17).

Treće, jesti u veri znači primanjem hrane potvrđivati da zdravlje i snaga koju ta hrana pruža, pripadaju Bogu, i stoga treba da bude korišćena u Njegovoj službi i Njemu na slavu. Na taj način mi predajemo Bogu odgovornost za očuvanje i negu svoga tela. Vidite kada

samo jednu malu uobičajenu stvar činimo u veri, to izaziva čitav niz posledica na nas i mi počinjemo živeti od svoje vere.

Da zavirimo malo i u onu drugu stranu, tj. kada *ne jedemo u veri*. Potpuno je svejedno da li ispovedamo veru ili ne, ako u nabavci hrane, njenom pripremanju i konzumiranju ne mislimo na Boga, potpadamo pod opis čoveka što ga je dao Solomon u knjizi Pro-povednika: *I to je zlo veliko. On odlazi kao što je došao, i koja mu je korist što se u vetar trudio? I svrh svega toga celog svog veka u tami jede i trpi mnogo nemira, muka i uzrujanosti* (5:15-16).

Iz ovoga je vrlo jednostvano izvući i naravučenije. Šta je razlog života u gnevu, srdžbi i bezrazložnom besu koji čoveka teraju da grdi, vređa, psuje, udara, da se ponaša sebično, samoživo, egoistički, te da iz svoje krajnje bede i nevolje grize sve oko sebe kao zver saterana u ugao? Prosto ako ne jede u veri on već ne živi od svoje vere. A bez vere je nemoguće ugoditi Bogu. Ako čovek ne jede po veri, ne diše po veri, ne spava po veri... on ni ne živi od svoje vere. Tako prestaje da bude Božiji miljenik. Ovo naravno ne znači da će izgubiti Božiju ljubav ili milost. To čovek ne može da

izgubi, jer to i nije njegovo već Božije, a Bog svoju milost i ljubav daje neuslovljeno. Međutim, bez traženog i očekivanog odgovora od strane čoveka ta milost i ljubav za čoveka neće imati efekta. Bog nudi ali ne natura, daje ali ne naređuje. On poklanja život, ali ne zahteva prihvatanje.

Kada kažem da onaj koji ne živi po veri, ili od svoje vere, prestane da bude Božiji miljenik onda to prvenstveno kažem u smislu Psalma 127, gde piše: *Ako Gospod ne gradi dom, uzalud se trude graditelji; ako Gospod, ne čuva grada, uzalud bdije stražar. Uzalud vam je, da rano ustajete i kasno ležete, jedete hleb žalosti; miljenicima svojim blagoslov On daje i u snovima njihovim* (1-2).

Ovaj tekst vrlo jasno kaže: *Novcem možete da kupite lek, ali ne možete da kupite zdravlje. Novcem možete da kupite krevet, ali ne možete da kupite san.*

Uzalud je sav trud, sva nastojanja, sva askeza; bez vere je nemoguće ugoditi Bogu. A kada čovek Bogu veruje, kada je njegov miljenik, sve postaje lako i sve postaje pesma, jer Bog svojim miljenicima i u snu daje. Jeste li se ikada zapitali gde su granične mogućnosti čovekove vere? U Evanđelju po Mateju

piše: *A Isus ih pogleda i reče: ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće (19:26).*

Evangelista Marko je zapisano sledeće: *A Isus mu reče: ...sve je moguće onom koji veruje (9:23).*

Sa jedne strane vidimo, a to potvrđuje i naše iskustvo, da je čovek nemoćan, ali da je Bog svemoćan. Sa druge strane, sve je moguće onome koji veruje i to stoga što sve može, ne onaj koji veruje, već Onaj kome veruje.

Ovo prosto znači da kroz veru, Božije mogućnosti postaju vernikove mogućnosti. Granica onoga što čovekova vera može da ostvari, jeste granica onoga što Bog može da učini, a Božije mogućnosti nemaju granice...

Ja sam već video slavu Božiju na delu, velike zamahe vere posle propovedi o veri. Video sam čudesa kada čovek verom zagri neko Božije obećanje. Ali video sam i kako brzo taj entuzijizam i to oduševljenje jenjava, te se za neko vreme čovek nađe ponovo na istom mestu gde je i bio, a često čak i niže. Zna li zašto? Zato što je čovek zaboravan.

Pogledajte sada sledeći biblijski stih iz knjige proroka Avakuma: *Progovori Gospod i reče mi: Napiši proročanstvo, izreži ga na pločama, da se lakše čita (2:2).*

Zapiši viđenje, zapiši da ne zaboraviš...

Ivan Božer, Temerin

SOTONINO PISMO TEBI

Vidio sam te juče kad si počinjao dan. Probudio si se, a nisi kleknuo da se pomoliš. Ustvari, nisi čak ni blagoslovio svoje obroke, niti si se sinoćpomolio prije odlaska na spavanje. Tako si nezahvalan. Sviđa mi se to kod tebe.

Ne mogu ti reći koliko mi je drago što nisi promijenio svoj način života. Budalo, ti si moj. Sjeti se, tebi i meni je dobro išlo godinama, a i dalje te ne volim. Ustvari, mrzim te jer mrzim Boga. Samo te koristim da bih se osvetio Bogu. On me izbacio sa neba i imam namjeru da te koristim koliko god je moguće da Mu vratim.

Vidiš budalo, Bog te voli i On za tebe ima velike planove, ali ti si dao svoj život meni i ja ću od njega napraviti živi pakao. Tako ćemo dva puta da budemo zajedno. To će mnogo povrijediti Boga. (Zahvaljujući tebi.)

Na ovaj način Mu pokazujem ko je gazda u tvom životu. Zbog svih “dobrih” stvari kroz koje smo prošli, a gledali smo vulgarne filmove, psovali, krali, lagali, pretvarali se, bludničili, prejedali se, pričali prljave viceve, tračali, zabadali ljudima nož u leđa, nismo poštovali starije i one na vodećim pozicijama. Imali smo loše stavove i nismo imali poštovanja

prema crkvi. Sigurno ne želiš da se odrekneš svega toga! Hajde budalo da gorimo zajedno zauvijek. Imam neke planove za nas dvoje.

**Vaš protivnik,
đavo, ide okolo
kao lav koji riče
tražeći koga da
proždere.**

1. PETROVA 5:8

Ovo je pismo zahvalnosti tebi. Volio bih da ti kažem hvala što si mi dao da te koristim veći dio tvog budalastog života. Tako si povodljiv. Smijem ti se. Kada si u iskušenju, predaješ mu se. Ha, ha, ha! Muka mi je od tebe!

Grijech počinje da uzima danak u tvom životu. Izgledaš 20 godina starije. Meni treba nova krv. Zato hajde, nauči neku djecu grijehu. Samo treba da pušiš, piješ alkohol, varaš, kockaš, tračaš, bludničiš, slušaš lošu muiku i neprimjereno plešeš. Radi ovo u prisustvu djece i oni će raditi isto to. Djeca su takva.

Budalo, puštam te sada. Vratitću se za nekoliko sekundi da te iskušavam ponovo. Da si pametan, pobjegao bi negdje, priznao svoje grijehe i živio za Boga onaj mali dio života koji ti je preostao. Nije mi u prirodi da ikoga upozoravam, ali biti u tvojim godinama, a i dalje griješiti, postaje pomalo smiješno. Nemoj me pogrešno shvatiti, i dalje te mrzim.

Samo, bio bi bolja budala za Isusa...

Nepoznat autor

ODAKLE POMOĆ DOLAZI ?

Doboj, maj 2014.

ČOVJEK I ŽENA OČAJNI STOJI PRED SVOJOM KUĆOM I POSMATRAJU HAOS KOJI JE POPLAVA OSTAVILA ZA SOBOM. FASADA JE PREKRIVENA BLATOM DO PRVOGA SPRATA, VRT JE OPUSTOŠEN, A SAV NAMJEŠTAJ UNIŠTEN. NAJVIŠE OD SVEGA IM NEDOSTAJU SLIKE I PREDMETI IZ KUĆE ZA KOJE IH VEZUJE TOLIKO MNOGO USPOMENA. VODA JE SVE ODNIJELA.

POČELI SU DA GRADE KUĆU ODMAH POSLIJE RATA, KADA JE U ZEMLJU PONOVO DOŠAO MIR. MNOGO GODINA SU SVAKA BRIŽLJIVO ODVAJALI SVAKU MARKU. ŠTEDJELO SE KADA SE GOD MOGLO, A SVE SA JEDNIM CILJEM: ZA VLASTITU KUĆU, ZA DOM, ZA PORODICU... A SADA JE SVE UNIŠTENO.

HILJADE PORODICA SU SE NAKON RATA, KAO I OVAJ PAR, VRATILE I STVORILE NOVI ŽIVOT, ALI SADA IM JE POPLAVA OPET SVE UZELA!

Zašto se morala desiti ova prirodna katastrofa? Zašto opet toliko mnogo ljudi mora iskusiti bijedu i muku? Nije lako pronaći odgovore na ta pitanja, ali jedno nam je odmah jasno: nešto nije u redu sa našim svijetom. Ovo se ne odnosi samo na nas koji živimo na Balkanu. Zemljotresi, glad ili poplave, dešavaju se svuda u svijetu. Ovaj svijet nije sigurno mjesto na kojem bismo željeli živjeti.

Čovječanstvo je za mnogo toga samo krivo. Decenijama se iskorištavala priroda, pogrešno se upravljalo prirodnim resursima, zagađivala se okolina i sve to je ostavilo traga. Nažalost, kod takvih klimatskih katastrofa posljedice uglavnom pogode one koji ništa nisu krivi.

Nakon takve užasne katastrofe postavlja se pitanje koji je smisao našeg postojanja i koju ulogu Bog ima u tome? Kako dobri Bog može dozvoliti tako strašne stvari?

Biblija ima utješan odgovor: Bog nije htio da svijet bude ovakav. On ga je stvorio sasvim drugačije. Na početku je vladao mir i sklad. Bilo je to savršeno i sigurno mjesto za život - za nas. Ali mi ljudi smo uništili to početno stanje jer nismo bili

poslušni Bogu. Do danas se ništa nije promijenilo. Čovjek će radije živjeti svoj život, umjesto da odgovore traži od Boga.

Nažalost, nismo uništili samo svoju planetu, već i naš odnos sa Bogom. Odvojili smo se od Boga i ta krivica stoji poput zida između nas i Njega.

Uprkos našem odbijanju, Bogu nije svejedno što ljudi moraju na zemlji proživjeti teškoće. Vođen svojim milosrđem, On je napustio raj i spustio se na zemlju: Isus Hrist je bio Bog! I On je bio bez doma, i Njega su progonili, i On je morao bježati. Isus razumije šta znači kada izgubiš sve.

Ova poruka može da nas utješi: Bog nije negdje daleko od nas, već razumije kako se osjećamo. Zato nam Isus Hrist obećava: *“Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.”* (Matej 11:28)

Isus nije došao na zemlju samo da bi nam pokazao svoje saosjećanje. On je želio riješiti pravi problem ljudi: naše grijeha (i našu ravnodušnost prema Bogu). Grijeh uništava i truje naš život. Među ljudima vlada egoizam, svađa, prevara, mržnja i rat. Upravo ovdje kod nas, na Balkanu, bile su vidljive strašne posljedice grijeha. Grijeh ne

uništava samo veze među ljudima, već i vezu s Bogom.

Još Mu nismo platili svoj dug niti ispravili krivicu. Bog Stvoritelj će nas jednog dana pozvati na odgovornost zbog našeg života. On će nam biti sudija. Kao dobri sudija mora istovremeno biti i pravedan, što znači da će onaj ko je kriv morati da plati kaznu za svoju krivicu. To će snaći svakoga, jer svi smo za nešto krivi: poneka laž, mala utaja poreza, grešne misli... Kroz život, nakupili smo veliko brdo greha. Kao pravedni sudija Bog nas za to mora kazniti. Ali On nas voli i ne želi da nas kažnjava!?

Tipična priča s Balkana pokazuje nam kako Bog namjerava da riješi taj problem:

Opet smo prekoračili dozvoljenu brzinu u vožnji. Izdaleka vidimo policajca kako stoji sa strane puta, brzo kočimo, ali već je prekasno. Policajac nam daje znak da skrenemo u stranu. Malo se raspravljamo sa njim u nadi da ćemo proći bez kazne. Još jednom smo imali sreće i izvukli se jer je policajac bio milosrdan i pustio nas. Ali, da li je to bilo pravedno i prema zakonu? Za brzu vožnju u naseljenom mjestu predviđena je novčana kazna, zar ne? Koje bi rješenje bilo ispravno?

Policajac bi mogao da kaže da je pravedna kazna 50 KM, ali budući da smo mu baš simpatični, on će rado platiti kaznu umjesto nas! Tada bi morao posegnuti u vlastiti džep i lično platiti našu kaznu!?

Zamisli, upravo to je ono što je Bog učinio za tebe! On želi da te oslobodi pravedne kazne time što će je On platiti umjesto tebe, ali ovdje se ne radi o 50 KM, već o grijehu, a grijeh je ozbiljna stvar za Boga. Biblija nam kaže da je “plata za grijeh smrt”. Upravo tu smrtnu kaznu Isus Hrist je platio umjesto tebe na krstu. Time što je podnio kaznu, riješen je problem tvoje krivice pred Bogom.

Razdvojenost je premošćena i put ka Bogu je sada otvoren za sve koji žele da prihvate ovu ponudu. Biblija nam o tome govori u Evanđelju po Jovanu:

“Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinog Sina da ne pogine ni jedan koji u Njega vjeruje, već da ima život vječni.”

Bog nam nudi vječni život, novi život kraj Njega u budućem svijetu bez patnje.

“On će otrti svaku suzu s njihovih očiju. Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni

jauka, ni boli, jer stari svijet prođe.” (Otkrivenje 21:4)

I za očajnog čovjeka s početka ove priče, koji je izgubio svoju kuću, postoji nada i mjesto na kojem će biti oslobođen svake vrste bijede.

Dok je još ovdje na zemlji, svako treba da se obrati Isusu koji zna šta znači biti jadan i napušten. Već danas, svako može da dođe Onome koji je ponudio da preuzeti njegovu krivicu. Svako srce kod Isusa može da pronade oprostjenje i mir – čak i onda kada svuda okolo vlada kaos.

Bog i tebe želi da pozove da živiš svoj život s Isusom Hristom. On želi da ti oprostí svu krivicu koju si do sada nakupio. Onome ko nađe to oprostjenje u Isusu, Biblija obećava vječni život – budući život bez patnje, gdje će Bog obrisati svaku suzu!

Samuel Böck

O STATI U NJEMU

“Ja sam čokot a vi ste loze, i ko bude u meni i ja njemu, on će mnogo ploda doneti, jer bez mene ne možete ništa činiti.”

(Jovan 15:5)

Isus je rekao: “Ako ostanete u meni, donećete mnogo plodova.” Jedan od prevoda kaže: “Ako zavisite od mene.” Reč “zavisiti” označava stalnu akciju. To nije sad i ko zna kad. Kao na primer: “Išao sam u crkvu ove nedelje, proveo sam tamo dva-tri sata, ispunio sam svoju dužnost.” Ne, ako želiš da zavisiš od Boga, onda tokom čitavog dana tvoj stav treba da bude: “Bože, potreban si mi. Bože, pomози mi da razumem ovaj školski predmet. Bože, pomози mi da vaspitam decu.” To znači zavisiti od Boga. Što više zavisiš od Boga, stvari bolje funkcionišu. Donosićeš više plodova.

Možemo i suprotno sagledati šta je Isus rekao. Ako ne zavisiš od Njega, nećeš donositi puno plodova. Nećemo biti produktivni u punoj meri. Danas, izaberi da prebivaš u Njemu. Pronađi snagu u Isusu, i neka te On osposobi za sve sa čim ćeš se suočiti u životu.

MOLITVA

Oče, danas izabirem da prebivam u Tebi. Ti si moj izvor, moja sila, moja životna snaga. Drži me blizu sebe i pokaži mi svoje puteve.

U Isusovo ime. Amin.

Joel Osteen
Preveo D. Munčan.

BIBLIJA ili SVETO PISMO

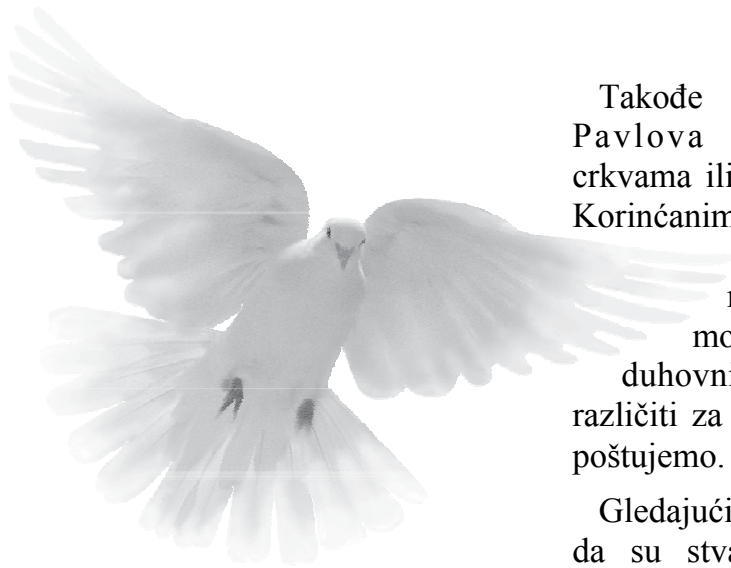
Biblija je inspirisan Božijim Svetim Duhom. Mogla bi se nazvati Božijim priručnikom za ljudski rod. Ipak, vremenom je mnogima postala teško dostupna. Ovo je tužno jer su ti tekstovi bili dati Izraelu kao prvom Božijem učeničkom narodu, a bili su namijenjeni da budu preneseni drugim narodima, da bi svima pokazali prirodu i namjere našeg stvoritelja - Gospoda!

Moja sestra je nedavno prihvatila Hrista, i ja sam onda zamolila Svetog Duha da mi pokaže kako da joj pomognem sa čitanjem Biblije. Odgovor je bio: „Počni sa Lukom, koji je bio paganin, iako je živio u Jerusalimu kada i Isus. On se

osvrnuo na ono što se događalo oko njega, i napisao je svoje evanđelje u formi pisma prijatelju zvanom Teofilus (Božiji prijatelj).

Luka je bio doktor koji je tražio svrhu života; srećan što ju je pronašao. Gorio je od želje da to podijeli i sa drugima. Za nas je lako da se poistovijetimo sa Lukom.

Druga dobra stvar vezana za Likino evanđelje jeste ta što je on nastavio priču u drugom pismu nazvanom „Djela apostolska“. Tamo je i dio njegove vlastite priče - iskustva koja je stekao tokom putovanja sa pomažući apostolu Pavlu.

Takođe su poučna i ostala Pavlova pisma različitim crkvama ili grupama (na primjer Korinćanima) kojima je bilo potreb-no vrijeme da rastu. U njima možemo pročitati da su duhovni darovi i pozivi različiti za svakoga i to treba da poštuemo.

U Djelima apostolskim, mnogo se govori i uči o evangelizaciji, o počecima i djelovanju rane crkve. Takođe čitamo i priču o Stefanu, koji je bio kamenovan zbog svog svjedočenja, ali prije toga je govorio o prošlosti Izraela sa Bogo. U njegovom govoru koji je prethodio njegovoj smrti, on je ukratko izložio Stari zavjet (Djela apostolska 7).

Kada zamoliš Svetog Duha da te vodi kroz ova pisma, možeš dobiti prilično dobar uvid u istoriju Biblije. Ako želiš da zađeš dublje u suštinu, možeš pročitati Pavlovo pismo rimskoj crkvi. Do sada si sigurno već upoznao apostola Pavla. On je stajao na veoma čvrstom tlu. Bio je Jevrejin koji je proučavao Stari zavjet, a učitelj mu je bio Gamaliel, najbolji u Jerusalimu u to doba.

Gledajući kroz istoriju, vidimo da su stvari išle stranputicom tokom vijekova, kada su neke vođe odlučile da kontrolišu ljudske umove. Odlučili su da samo određeni ljudi treba da tumače Bibliju i donose odluke u crkvama. Tako su ljudi postali otuđeni od istine i nastala je situacija u kojoj je samo rimski biskup imao glavnu i zadnju riječ. Smatralo se da je običnim ljudima bilo nemoguće razumjeti Bibliju, a osim latinskog, noviji prevodi nisu bili dozvoljeni.

Kasnije je došlo vrijeme reformacije – kada su ljudi počeli ponovo otkrivati i prevoditi Bibliju (ali i tada su neki bili progonjeni i ubijani zbog toga). Ovo je vodilo situaciji u kojoj su grupe ljudi nalazile dijelove istine i na tome gradile crkvu. Neki su naglašavali samo neke dijelove Biblije, npr. da je spasenje samo kroz milost (luterani), pa su onda došli

baptisti, metodisti i drugi, koji su naglašavali neke druge teme i istine. Ovo je dovelo do konfuzije, jer su ljudi bili skloni da odbace druge da bi sačuvali sebe.

Možemo pogledati u Bibliju da bismo ovo bolje razumjeli, i pročitati šta je Isus rekao različitim crkvama u prve tri glave u Otkrivenju. Tamo možemo pročitati kako je konfuzija ušla u rane crkve, što je slučaj i sa današnjim crkvama.

Ostatak knjige Otkrivenja se osvrće na Stari zavjet, pa bi Bibliju trebali poznavati prilično dobro da bismo ovo razumjeli.

Ostatak Otkrivenja se fokusira na ljude Izraela koji razumiju Božije proročko djelovanje tokom posljednjih vremena. Ovo je razlog zašto će glavni evangelizatori biti 144 hiljade iz plemena Izraelovih. Mi koji želimo biti dio Hristove nevjeste ovih vremena treba da brinemo za ulje u našim lampama, tj. da imamo Duha Svetog u našim srcima, kao što je rečeno u Mateju 25:1-13.

Neka vas Bog blagoslovi!

Helene B. Lazarević, Bergen
Prevela *S. Rakić*

*Riječ Gospodnja ostaje dovijeka, a ovo je
riječ što je objavljena među vama.*
1. PETROVA 1:25

PAS PRED OGLEDALOM

PRIČA O NAŠIM STRAHOVIMA

Nekada davno živio je jedan kralj koji je imao ogroman dvorac, ali taj je dvorac bio veoma čudan.

Iznutra je bio prekriven ogledalima, po zidovima, podovima, plafonima... Svuda na hiljade ogledala.

Jednoga dana, kada nikoga nije bilo u dvorcu, odnekud je dotrčao neki pas i ušao u dvorac. Iznenaden nepoznatim mjestom, počeo se osvrnati oko sebe. Na svoj užas shvatio je da je okružen mnoštvom pasa. Bili su posvuda i bilo ih je bezbroj. Odlučan da se zaštititi od njih, pas im je pokaza ozube, no u istom trenutku i ostali psi su pokazali svoje zube. On je počeo režati kako bi ih zaplašio, ali kao odgovor na to, svi psi oko njega su počeli režati.

Vidjevši to, pas je već bio sasvim siguran kako mu je život u opasnosti i počeo je lajati. No čim je zalajao, i ostali psi su počeli lajati na njega. Što je on više lajao, to su i drugi psi isto činili.

Sutra ujutro, dvorani su našli nesrećnog psa kako leži mrtav,

sam samcat. Osim njega u dvorcu nije bilo nikoga. Samo brojna ogledala kojima je bio okružen. Niko se nije borio s njim, zato što nikoga nije ni bilo.

On je vidio sebe u ogledalima, a činilo mu se da vidi mnogo drugih pasa, i to ga je preplašilo do smrti. Kada se počeo boriti, odrazi u ogledalima su se takođe počeli boriti. Uginuo je u borbi s milionima vlastitih odraza koji su ga opkoljavali sa svih strana.

Da je samo jednom prijateljski mahnuo repom, svi bi psi iz ogledala uzvratili i to bi bio srdačan susret.

Nepoznati autor

JAVNI USPEH PRIVATNI NEUSPEH

Životi mnogih heroja vere, kao Samsona i Davida spolja su izgledali kao veliki uspeh, ali su privatni neuspesi polako uništavali ono što je Bog radio u Njima.

Samson je bio veliki pomazanik Božiji, i niko u celoj istoriji nije bio fizički snažan kao on. Jednom je pobio hiljadu Filisteja, ubio je lava, celu kapiju je odneo iz Gaze na obližnje brdo...

David je ubio lava, medveda, Golijata, porazio je Filistejce, Jevusejce i pokori druge okolne

narode, te je značajno proširio teritoriju svoga kraljevstva.

„Osoba služi u pomazanju, ali živi na temelju karaktera... Mnogi službenici iz prošlosti su iskusili taj neodoljivi osjećaj koji dolazi zbog pomazanja. Pogriješili su jer su mislili da je pomazanje stavilo pečat odobravanja na ono što su činili u privatnim životima. Međutim, svako živi svoj život na temelju karaktera... On predstavlja moralnu odličnost i odlučnost u periodima iskušenja... Imati dobar karakter znači biti pouzdan i imati dobar ugled.

Karakter je kvaliteta božanskog načina ponašanja koja otvara vrata za Božije blagoslove. Osoba dobrog karaktera živi ono što propovijeda.“

1. ZAOKUPLJENOST (MAMLJENJE)

Jakov je napisao: „Nego svakoga iskušava njegova zla želja koja ga odvlači i mami“ (Jakov 1:14). U grčkom jeziku termini „odvlačiti“ i „mamiti“ su ribarski termini. Oni govore o ribi koja je izvučena iz svog skrovišta i sigurnosti, te privučena primamljivim mamcem.

Mamac za oči

Kod Samsona su mamac za oči bile tri lepe Filistejske.

„I side Samson u Tamnat, i *vide* onde jednu devojku između kćeri filistejskih. I vrativši se kaza ocu svom i materi svojoj govoreći: *Videh* devojku... oženite me njom.“ (Sudije 14:1-2)

David se takođe upecao na isti mamac. „I pred veče usta David s postelje svoje, i hodajući po krovu carskog dvora *ugleda* s krova ženu gde se mije, a žena beše *vrlo lepa na oči*.“ (2. Samuilova 11:2)

Dobro sakrivena udica

Riba ne vidi udicu od mamca, pa pliva okolo, i uverava sebe da nema opasnosti, da neće biti uhvaćena. Govori sebi da će uzeti komad mamca i izbeći udicu. Upravo to se dešava u prvoj fazi ili stadijumu zavisnosti.

„Sotona, ili neko od njegove vojske, spusti pred naše oči ili uši senzualnu sliku. On može koristiti časopis, plakat, primamljivu internet stranicu, vruću scenu na televizijskom ekranu ili zavodljivu koleginicu. Zbog toga što ovi zli duhovi imaju moć učiniti da objekt ima nadnaravnu privlačnost, objekat za kojim čeznemo ima dodatnu ljepotu. U trenutku, naša požudna i pala priroda šapuće: *Dobro izgleda, zar ne? Neće škoditi ako se jednom proba. Uživaćeš. Zaslužio si to.* Uz mali otpor, mi slušamo i vjerujemo u laži naše požude. Uvjeravamo sebe kako se možemo igrati s udicom i ne zakačiti se. Previđamo opasnost udice i ruke koja drži štap.“

Moje mišljenje je da su se Samson i David upravo osećali ovako. Da zaslužuju da se počaste, da oprobaju nešto zabranjeno, jer su uradili velike stvari za Boga. Nisu uviđali opasnost i posledice njihovih odluka da budu sa zabranjenim ženama i da pređu granicu koju nisu smeli preći. U slučaju Samsona to je bila zabranjena tuđinka iz neprijateljskog naroda, a u Davidovom slučaju ženu saborca.

Mislim da je kod Samsona proradila tamna strana koja se tu

stvorila zbog detinjstva i velikih očekivanja, discipline i zabrana.

Kod Davida mislim da se pojavila tamna strana zbog odbacivanja koje je imao u detinjstvu. Sad kada je postao veliki kralj, ko sada sme da ga odbije ili odbaci, bez obzira da li je u pitanju prijateljeva žena. I kad je poslao po nju, ona ga nije odbila, nego je došla bez pogovora, čak ne vidimo da se protivila na bilo koji način.

Jako je bitno napraviti zavet sa očima kao što je to uradio Jov.

„*Veru učinih sa očima svojim, pa kako bi pogledao na devojku?*“ (Jov 31:1).

Mnogi nisu svesni, da pad započinje gledanjem i mamljenjem. Neki se drže krilatice da nije zabranjeno gledati, samo se ne sme dirati. U startu treba um zaokupiti Božijom Rečju. Razmišljanje o Božijoj Reči nam pomaže da pobedimo iskušenja.

2. ZAČEĆE

Nakon faze mamljenja, Jakov menja svoju terminologiju i koristi sliku rađanja.

“*Tada, kada je želja začeta ona i rađa greh.*“ (Jakov 1:15)

Posejano seme

U ovoj fazi počinje oživljavanje misli i maštanja. Seme je posijano i počinje da raste. Poput trudnice koja se sprema za porođaj i priprema odeću i nameštaj. Tako i mi započinjemo ritual pre učinjenog grešnog dela.

Samsonov ritual je bio da je počeo da posećuje filistejske gradove, vrzmao se oko javnih kuća, zagledao je lepe filistejke.

Davidov ritual u ovoj situaciji je da je iznagrada dobio želju da popije kafu sa prijateljovom ženom, pa je pozvao da dođe na druženje.

Neki muškarci imaju sledeće rituale pre samog seksualnog čina: pretraživanje interneta, vožnja pored striptiz klubova, čitanje intimnih oglasa, iznamljivanje porno filmova, pozivanje bivših devojaka, pretraživanje TV programa, vožnja delovima grada gde su prostitutke, pozivanje žena na ručkove i večere...

„Pronaći slobodu znači prekinuti trans ovih rituala. Da biste to učinili, načinite popis rituala koji vode ka vašem destruktivnom seksualnom ponašanju. Jednom kada je popis sastavljen, odredite što morate učiniti da se uzdržite od rituala.“

3. DELOVANJE (RAĐANJE)

Rađanje sledi posle začeca. Delo koje je maštano i planirano, biće sprovedeno u praksu. „*Želja rađa greh*“ (Jakov 1:15).

Kratkotrajni užitak

Samson je sa prostitutkom proveo nekoliko sati do ponoći. Filistejci su mislili da će biti do ujutro. Sa Dalilom je duže trajala ljubavna afera - nekoliko dana.

David je proveo noć ili nekoliko sati sa Vitsavejom.

„Mamac koji je zadavao muke biće oproban. Ukoliko ne prekinemo krug u stadijumu mamljenja ili začeca, teško je očekivati da ćemo biti sposobni spriječiti sebe da djelujemo... Kada već nagaziš na klizavu strminu, zasigurno ćeš pasti.“

Prilikom seksualnog odnosa se oslobađa endorfin koji izaziva zavisnost, jaku kao zavisnost od kokaina. Kad se jednom pređe ova granica preljube, kušani smo vraćati se iznova. S tim da se užitak smanjuje i treba stalno više uzbuđenja da bi se postiglo prvobitno iskustvo. To je najverovatniji razlog zašto se Samson stalno vraćao Dalili, iako je bio

svestan da pokušava da izvuče iz njega tajnu njegove snage. Iz dana u dan mu je dosađivala.

4. REZULTATI SEKSUALNOG GREHA

Jakov na kraju kaže: „*Greh, kada uzraste, rađa smrt*“ (Jakov 1:15). Seksualna požuda obećava život, radost, zadovoljstvo i intimnost. „Muškarci daju ljubav da dobiju seks, žene daju seks da dobiju ljubav“. Tokom perioda mamljenja, začeca i rođenja, ova obećanja se čine lepa, ali nisu, jer umesto života požuda rađa smrt, umesto radosti rađa sramotu, umesto zadovoljstva bol, umesto intime pruža lažnu sliku.

Smrt

Nakon što je Samson imao odnose sa Dalilom, i nakon što ga je ona ošišala, kao da je umro njegov odnos sa Bogom. Bog je odstupio od njega, ali on toga nije bio svestan. Samsona je ovaj događaj vodio prevremenom zavšetku službe i života.

Kod Davida je jedna noć sa prijateljevom ženom donela puno smrti u Davidov dom. Prvo je bio primoran da ubije Virsavejinog muža Uriju, a sledeća je umrla beba koja je rođena iz ove preljube. Zbog ovog događaja izgubio je autoritet u svome domu i ništa nije rekao Amonu kad je silovao svoju sestru Tamaru. Avesalom je zbog tog dela Amona. Na kraju, zbog

udaljenosti koja je nastala između njih, Avesalom je kasnije podigao bunu protiv svoga oca Davida i nakon toga je bio ubijen. Kad pogledamo na tu jednu noć kratkotrajnog zadovoljstva i koliko smrti je ona prouzrokovala, pitamo se zašto mu je to uopšte trebalo?!

Sramota

Seksualni gresi najviše sramote donose onima koji upadnu u njih.

Samson se noću iskradao iz kuće prostitutke, da ga niko ne vidi. Osećao je sramotu. Posle je doživeo još veću sramotu kada su ga Filistejsci oslepili, vezali i svi su mu se rugali i pokazivali ga kao trofej.

David je svojim delom učinio da mu se neprijatelji rugaju. Izgubio je poštovanje od svoje porodice, prijatelja i najbližih savetnika. To se najbolje vidi ko je sve podržao Avesaloma u pobuni protiv Davida.

Bol

Seksualni gresi donose puno bola onima koji su direktno uključeni, ali i onima koji su indirektno uključeni. Najviše trpe deca učesnika greha. Taj događaj utiče na čitav njihov život i stigmatizuje ih.

Davidova deca su najbolji primer istrpljenog duševnog i fizičkog bola zbog greha koji j epočinio njihov otac.

Lažna intimnost

Samson je na svojoj koži iskusio izdaju. Potpuno se otvorio i bio intiman sa Dalilom, a ona je izdala njegovu najveću tajnu.

Seksualni gresi uvek samo pružaju privid intimnosti i blizine. Grešno seksualno ponašanje vodi u očaj.

„Niko ne može izbeći posledice kompulsivnog seksualnog ponašanja. Niko! Kada to činimo, plaćamo visoku cijenu. Ali mi ne moramo grešiti. Možemo suzdržavati našu požudu i nastaviti s našim životom, slamajući krug ovisnosti u njegovim najranijim stadijima.“

Miroslav Čobrada, Pivnice

RUKE KOJE SE MOLE

Davno u 15. veku, u jednom selu blizu Nirnberga, živela je porodica sa osamnaestoro dece. Samo da pribavi dovoljno hrane, otac i glava domaćinstva, inače zlatar po zanimanju, morao

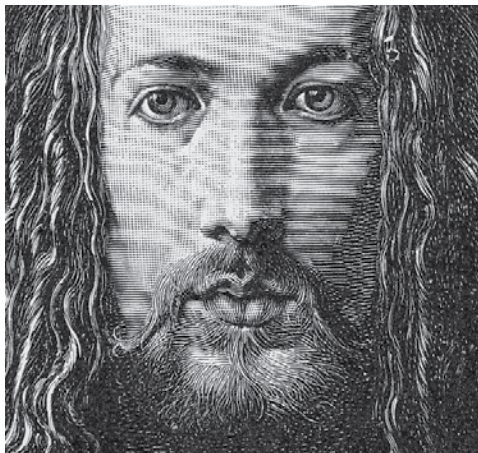
je da radi skoro osamnaest časova dnevno. Radio je ne samo u svojoj trgovini nego i za nadnicu kod suseda kada bi uspeo pronaći kakav posao. Uprkos njihovoj nezavidnoj situaciji,

dvojica starijih Direrovih sinova sanjala su svoje snove. Obojica su htela da usavrše svoj umetnički talenat, ali su znali da njihov otac neće biti finansijski kadar da obojicu pošalje u Nirnberg na akademiju.

Posle mnogo dugih noćnih razgovora tokom u njihovim tesnim krevetima, dva dečaka su konačno napravili dogovor. Rešili su da bace novčić. Onaj koji izgubi će ići da kopa u obližnjem rudniku i svojim prihodima izdržavaće onog drugog za vreme njegovog školovanja na akademiji. Onaj brat koji bude pobedio, nakon završetka studija će preuzeti na sebe izdržavanje brata za vreme njegovog školovanja, bilo prodajom svojih umetničkih dela, a ako to bude potrebno, i on će to učiniti radom u rudniku.

U nedjelju posle crkvene službe dva brata su bacili novčić. Albreht Direr je pobedio i ubrzo je otišao u Nirnberg. Albert je otišao da radi u rudnik i prihvatio se opasnog posla da bi sledeće četiri godine finansirao bratovo studiranje. Albrehtov talenat i rad na akademiji su odmah izazvali veliku pažnju. Njegovi bakrorezi i drvorezi, njegova ulja na platnu su bila mnogo bolja nego neki radovi njegovih profesora, a

vremenom je sve više napredovao i dobijao sve veće honorare za svoja poznata djela.

Kada se mladi umetnik vratio u svoje selo, cela familija Direr je u njegovu čast priredila svečani ručak. Hteli su da proslave trijumfalni Albrehtov povratak. Posle dugog i nezaboravnog ručka, isprekidanog muzikom i smehom, Albreht je ustao sa svog počasnog mesta na čelu stola i održao zdravicu u čast svog ljubljenog brata i svih godina njegovog žrtvovanja. Albertova požrtvovanost je Albrehtu omogućila da ispuni svoju ambiciju.

Albreht je svoj govor završio rečima: "A sada, Alberte, blagosloveni moj brate, sada je tvoj red. Sada ti možeš ići u Nirnberg da ispuniš svoje snove, a ja ću brinuti o tebi". Sa željnim iščekivanjem sve su se glave okrenule prema delu stola na

kome je sedeo Albert. Suze su kapale niz njegovo bledo lice, levo i desno je pomerao svoju spuštenu glavu i jecajući ponavljao: "Ne, ne, ne..."

Konačno, Albert je ustao i obrisao suze sa svojih obraza. Bacio je pogled na svako lice koje je sedelo za stolom i koje je toliko voleo, a zatim je podigao ruke prema svom desnom obrazu i tiho rekao: "Ne brate, ne mogu ići u Nirnberg. Za mene je isuviše kasno. Pogledaj, vidi šta su četiri godine u rudniku uradile mojim rukama! Kostu u svakom prstu su bile slomljene najmanje po jedanput, a kasnije sam dobio i takvu upalu zglobova, naročito u desnoj ruci, da ja ne mogu podići čak ni čašu da bih uzvratio na tvoju zdravicu, a kamoli da povlačim fine linije na pergamentu ili platnu slikarskom četkicom. Ne brate, za mene je isuviše kasno."

Prošlo je više od 450 godina. Do danas, stotine majstorskih portreta, skica, grafika, bakroreza, gravura Albrehta Direra vise po zidovima najpoznatijih muzeja sveta. Ali nije neobično ako se vi, kao i većina ljudi, posebno vežete za jedno delo Albrehta Direra.

Ako vam se dopadne, možda ćete reprodukciju ovog dela

okačiti na zid vaše sobe ili kancelarije.

Jednoga dana, da bi iskazao poštovanje prema Albertovoj žrtvi, Albreht Direr je pažljivo naslikao bratove ruke, sklopljenih dlanova i tankih prstiju podignutih nagore. Svoj crtež je jednostavno nazvao "Ruke", ali njegova majstorska rukotvorina preimenovana u "Ruke koje se mole".

Sledeći put kada vidite kopiju ove dirljive kreacije, pogledajte još jedanput. Neka ona bude opomena za vas, ako vam je opomena potrebna.

Sve što treba da uradite kada stvari postanu preteške, to je da sklopite svoje dlanove, ispružite ruke, podignete oči i kažete: "Meni treba pomoć."

Ja sam to uradio najmanje hiljadu puta u svom životu. Rezultati? Bićete sigurno iznenađeni kada otkrijete koliko je pomoć blizu kada je zatražite.

NAUČNI OSVRT NA GOVOR U DRUGIM JEZICIMA

U prvom istraživanju takve vrste do sada, naučnici su na medicinskom fakultetu u Pensilvaniji pokušali da utvrde što se zapravo fiziološki događa u mozgu nekoga ko govori drugim jezicima. Psihijatar *Andrew Newberg* i njegove kolege su u tu svrhu angažovali pet nanovo rođenih hrišćanki. Sve one su praktиковale govor u drugim jezicima gotovo svakoga dana u posljednjih pet godina.

Tokom istraživanja, ispitanicama su sugerisali da prvo slave Boga pjevanjem na vlastitom jeziku, a potom da govore u jezicima. Za to su im vrijeme skenirane glave kako bi se dobile slike njihovog mozga.

Na pomenutim slikama je bilo moguće uočiti dijelove mozga kroz koje je bio povećan protok krvi što podrazumijeva da su upravo ti dijelovi mozga bili aktivniji, tj. odgovorni za određenu radnju. Na slikama je bilo jasno vidljivo da je govor u drugim jezicima ostavio izrazito drugačiji trag na skeneru za razliku od pjevanja.

Za vrijeme govora u jezicima dijelovi mozga zaduženi za

mišljenje, volju i kontrolu onoga što ljudi čine – dakle samokontrolu, bili su *smanjene aktivnosti*. Sa druge strane, znatno *povećana aktivnost* je primijećena u dijelu mozga koji je odgovoran za primanje čulnih nadražaja i stvaranje doživljaja samoga sebe, te onoga kako se pojedinac odnosi prema spolnom svijetu, dakle u dijelu mozga odgovornom za održavanje samosvjesti. Navedeni nalazi samo su potvrda onoga što je odavno poznata istina koju je Bog u Bibliji otkrio ljudima: “*Ko govori drugim jezikom, sam sebe izgrađuje*” (1. Kor.14:4).

Zanimljivo je takođe da nije bilo moguće utvrditi koji dio mozga je pokretač radnje, budući da govor u drugim jezicima nisu kontrolisali uobičajeni centri za govor. Jasno objašnjenje za to možemo pronaći u Bibliji. Govor ne proizlazi iz ljudskog uma, već duha i to po nadahnuću Božjeg Duha (1. Kor. 14:14 i Djela 2:4).

“*Zapanjujuća je činjenica da su slike podržale hrišćansko tumačenje onoga što se događa,*” rekao je *dr Andrew B. Newberg*, voditelj tima naučnika, u kojeg su

bili uključeni *Donna Morgan, Nancy Wintering* i *Mark Waldman*.

“Primijećeno je nekoliko promjena u funkcionisanju mozga. Naš nalaz smanjenja moždane aktivnosti u čeonom režnju uzrokovane govorom u drugim jezicima je fascinantan, jer ispitanici istinski vjeruju da se Božiji Duh kreće kroz njih i kontroliše njihov govor. Naše istraživanje pokazuje da kod ispitanika za vrijeme ove aktivnosti nisu u kontroli uobičajeni centari za govor u mozgu, što je dosljedno sa njihovim opisom manjka svjesne kontrole dok govore drugim jezicima.”

Newberg je dalje objasnio: *“Ovi bi nalazi mogli biti interpretirani na način da je ispitanikova svijest o samome sebi preuzeta nečim drugim. Znanstveno, mi pretpostavljamo da ju je preuzeo drugi dio mozga, no u ovoj studiji nismo mogli utvrditi gdje se to odvijalo. Studija je također pokazala nekoliko drugih promjena u mozgu, uključujući ona područja koja su odgovorna za emocije i uspostavljanje svijesti o sebi.”*

U suprotnosti s onim što bi mogla biti uobičajena percepcija, studija pokazuje da ljudi koji

govore drugim jezicima rijetko pate od mentalnih problema. Takođe, jedna od studija provedena na približno 1000 evanđeoskih kršćana u Engleskoj, pokazuje da su oni koji su praktikovali govor u jezicima bili emocionalno stabilniji od onih koji ga nisu praktikovali.

Utvrđeno je i da su novi nalazi bili u izrazitoj suprotnosti sa slikama mozga nastalim za vrijeme dubokog meditativnog stanja. Za razliku od govora u jezicima, tokom meditacije je aktivnost u čeonom režnju rasla, dok se smanjila ona u tjemenom dijelu. Osoba je pri meditaciji fokusirana i ima kontrolu, a gubi osjećaj sebe, dok kod govora u jezicima raste osjećaj bliskosti s Bogom.

“Jer koji govori tuđim jezikom, ne govori ljudima, nego Bogu; niko ga ne razumije; duhom govori tajne stvari.” (1. Kor. 14:2)

Šta reći na kraju osim slava i hvala Bogu što dopušta da Njegova djela budu preispitivana i u tako ograničenim okvirima kao što su to naučni, kako bi se i na taj način ljudima potvrdila istinitost Njegove Riječi, jer pisano je da su drugi jezici dani kao znak nevjernicima (1. Kor. 14:21-22).

S.R.

ZNACI I ČUDESA

Mnogi ljudi teško prihvataju čuda o kojima Biblija govori. Lako prihvataju etiku i moralne pouke iz Pisma, ali sa čudima i čudesnim znacima imaju problem.

Čak i ateisti priznaju da je biblijski moral na zavidnom nivou, ali odbacuju druge dijelove Pisma, posebno one koji govore o znacima i čudima koje je Bog učinio. Ateisti odbacuju i samog Boga, pa nije čudno da odbacuju i djela (čuda) koja On čini.

Biblija je prepuna izvještaja o čudima koja su se dogodila. Ona je zapravo knjiga čuda. Ne bilo kakvih čuda, već Božijih čuda.

Čuda su događaji koji se razlikuju od onoga što je uobičajeno u životu, drugačije od onoga na šta smo se navikli ili čemu smo naučeni.

Dobro da se zapitamo sledeće: Čemu smo to mi naučeni? Šta smo to mi naučili i usvojili u životu? Od koga smo to naučili?

Bog je Bog čuda. Činio ih je u prošlosti i čini ih i danas jer se

On nikada ne mijenja.

„Isus Hrist je isti juče, danas i zauvijek.“ (Jevrejima 13:8)

Koja je poenta čuda i zašto ih Bog čini? U Bibliji i u svakodnevnom životu možemo da vidimo da čuda privlače ljude. Ona su oduvijek zaokupljala pažnju ljudi. Kada se čuda događaju, uvijek treba da upućuju na Boga koji je njihov izvor.

„A kad vidje Petar, odgovari ljudima: Ljudi Izrailjci! Što se čudite ovome? Ili šta gledate na nas, kao da smo svojom silom ili pobožnošću učinili da on ide?“ (Djela 3:12)

Čuda i znaci treba da ukazuju na Boga. Nikako ne smiju da daju slavu čovjeku već jedino Bogu. Pogrešno je misliti da se čuda i znaci dešavaju zbog nas samih, zbog naše posvećenosti ili zrelosti. Čuda nisu nagrada za dobar hrišćanski život, već nešto što nam je potrebno na samom početku našeg hrišćanskog života.

„Koji vam dakle daje Duha i čini čudesu među vama, čini li djelima zakona ili čuvenjem vjere?“ (Galatima 3:5)

Od Boga dolazi sila i moć.

„Ali ovo blago imamo u zemljanim sudovima, da (bi se

vidjelo da) je prevelika sila od Boga, a ne od nas.“

(2. Korinćanima 4:7, DS)

Sila ne dolazi od nas. Ljudi mogu da se pretvaraju, da glume, ali sila dolazi isključivo od Boga. Tako su i čuda isključivo u Božijoj nadležnosti. Ne dolaze od ljudi ali ih Bog čini *kroz* ljude - *kroz* tebe i mene. Bog čuda čini *za* ljude.

U ovom kontekstu mi treba da razmislimo o svojim motivima. Kakvi su naši motivi i namjere kada se molimo za čuda i kada čeznemo za njima? Da li je to da se izborimo sa svojim sumnjama, kompleksom manje vrijednosti? Da li želimo da osjetimo da smo važni, cijenjeni, slavni... da ljudi vide kako nas Bog korisiti i kroz nas čini čuda?! Da se dokažemo i pokažemo?

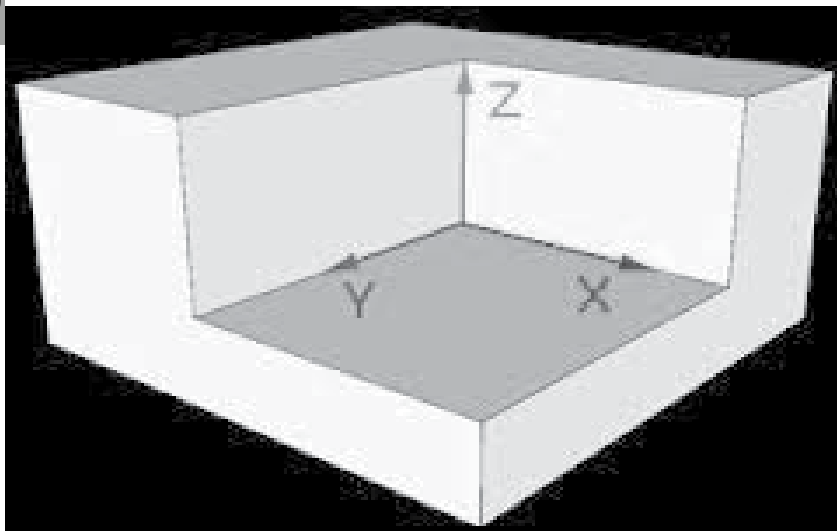
Sve što je Isus radio, imalo je za cilj da proslavi Oca. Sve je činio iz ljubavi prema Ocu i prema ljudima. Ljubav je ono što treba da nas rukovodi. Na kraju krajeva, bez obzira na to kakva čuda se dešavaju kroz nas, bez ljubavi smo i dalje ništa.

„Ako imam svu vjeru da i gore premještam, a ljubavi nemam, ništa sam.“ (1. Kor. 13:2b)

Branko Erceg, Banjaluka

Č

ETVRTA DIMENZIJA

Veoma je teško na Istoku propovijedati o Božjoj čudesnoj sili jer su budistički monasi činili nevjerojatna čudesa. Nedavno je jedna žena umirala od raka i nijedan doktor joj nije mogao pomoći. Posjetila je više crkava, ali bez rezultata. Na kraju je otišla budističkom monahu koji ju je odveo u pećinu u kojoj su ljudi molili. Tamo je doživjela potpuno ozdravljenje.

U Koreji se mnogi bave liječenjem pomoću joge ili meditacije. Japanski religiozni pokret *Soka Gakkai* održava sastanke na kojima se liječe čirevi na želucu, a čak su i slijepi progledali i gluvonijemi počeli da čuju i govore. Naravno, mi hrišćani, pogotovo pentekostalci,

smo zbunjeni. Pitali su me: “Kako možemo vjerovati da je Gospod Bog?” Zbog takvih pitanja došao sam pred Boga u postu i molitvi. Evo kakvo sam objašnjenje dobio.

U svemiru postoje tri vrste duhova: Duh Sveti, zli duhovi i ljudski duh. U geometriji učimo da živimo u materijalnom svijetu od tri dimenzije. No, treća dimenzija sadrži u sebi drugu i prvu dimenziju i stoga njima upravlja. U izvještaju o stvaranju čitamo da je “*Duh Božiji lebdio nad vodama*” (1. Moj. 1:2). Ali u izvornom jeziku piše da je Duh Sveti “inkubirao” nad vodama.

Duh Sveti je kao pripadnik četvrte dimenzije, inkubirao nad svijetom od tri dimenzije

stvarajući red iz haosa, ljepotu iz ružnoće, život iz smrti, izobilje iz praznine. Sve je stvoreno inkubacijom četvrte dimenzije.

Tada je Bog progovorio mome srcu: “Sine kao što druga dimenzija upravlja prvom i treća dimenzija drugom, tako i četvrta dimenzija sadrži u sebi sve tri dimenzije i upravlja njima stvarajući ljepotu i red. Četvrta dimenzija je dimenzija duha. Svako ljudsko biće je i duhovno i fizičko biće, živi u tri dimenzije, ali ipak posjeduje u sebi i četvrtu dimenziju.”

Stoga ljudi, kada ispituju četvrtu dimenziju kroz vizije, snove i meditaciju, mogu inkubirati i postići stvarne promjene u materijalnom svijetu. Tako me je Duh Sveti naučio.

Iz ovoga slijedi da ljudi koji vježbaju jogu i slične vještine mogu u sebi razviti ljudsku četvrtu dimenziju. Koristeći jasne mentalne slike o zdravlju, mogu inkubirati zdravlje nad svojim tijelom, jer četvrta dimenzija ima izvjesnu moć nad trećom dimenzijom. Ljudski duh u određenim granicama ima moć da stvara red. Bog je obdario čovjeka sposobnošću da svojim duhom vlada nad materijalnim stvarima.

Tada mi je Duh Sveti rekao: “Pogledaj *Soka Gakkai*-e. Oni pripadaju sotoni. Njihov se ljudski duh spaja sa zlim silama u četvrtoj dimenziji i tako imaju povećanu moć nad svojim tijelima i materijalnim okolnostima.” Duh Sveti mi je takođe pokazao da su na taj način egipatski vračevi ponovili Mojsijeva čudesa.

Gospod me je dalje učio da se u svom duhu možemo povezati s Njegovim Duhom i tako postići prevlast nad trećom dimenzijom.

Sada nakon ove objave mogu jasno objasniti postojanje čudesa u drugim religijama. Kada mi ljudi dođu i kažu: “I mi možemo činiti čudesa”, ja im tada odgovorim: “Znam, zato što imate četvrtu dimenziju u svom duhu. Razvijate svoj duh i na taj način postizete prevlast nad svojim tijelom i okolnostima. No, taj duh nije duh spasenja. Povezani ste s četvrtom dimenzijom i samo zato imate izvjesnu moć.”

David Yonghi Cho

**Sve mogu u Isusu Hristu
koji mi moć daje.**

FILIPLJANIMA 4:13

PRIHVATI ISUSA

Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda...

Isus kaže:

„Ja sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.” Jovan 10,9a

Biblija kaže:

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.” Rimljanima 10,13

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je uskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.”

Moli ovu molitvu u vjeri da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.

Javi nam se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

Dobra slika je ona koja liči na skulpturu.

**Pravo umjetničko djelo nije ni sjenka
istinske božanske savršenosti.**

Ukoliko smo zadovoljni životom
ne bismo smjeli biti nezadovoljni smrću,
jer i jedno i drugo dolaze iz ruke jednog Gospodara.

Michelangelo

Još uvijek učim...

Michelangelo Buonarroti u 89. godini života